

എഡിറ്റോറിയൽ ഒരേയൊരു ജീവിതം; അതു ദൈവത്തിന്

ജീവിതത്തെയും മരണത്തെയും താരതമ്യം ചെയ്തപ്പോൾ അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് ഒരിക്കൽ തന്റെ നിലപാട് ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കി: 'എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നതു ലാഭവും.' നോക്കുക: പൗലോസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതത്തിന് ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യമേയുള്ളൂ. ജീവിക്കുന്നതിന് ഒരേയൊരു കാരണമേയുള്ളൂ. തന്റെ മുഴുവൻ ജീവിതത്തെയും അദ്ദേഹം ഒന്നിലേക്കു പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു-അതുക്രിസ്തുവാണ്.

'ക്രിസ്തുവും ഒപ്പം മറ്റൊന്നെങ്കിലും' എന്നല്ല. ക്രിസ്തു, ക്രിസ്തുമാത്രം. ഇങ്ങനെ ഒരു ജീവിതം സാധ്യമാണോ? ദൈവത്തിനു പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതം!

യേശുവിന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതം ഈ കാര്യത്തിൽ നമുക്കു മാതൃകയാണ്. യേശുവിന്റെ മുഴുവൻ ജീവിതത്തെയും പിതാവിനോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിർവ്വചിക്കുന്നതു യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 17-ാം അധ്യായത്തിൽ നമുക്കു കാണാം. തന്റെ ശിഷ്യന്മാരേയും സ്നേഹിതരേയും, പിതാവു തനിക്കു തന്നവരെന്നാണ് യേശു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് (17:2,6,9). താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ പിതാവു തനിക്കു ചെയ്യാൻ തന്ന പ്രവൃത്തികളായി യേശു വിലയിരുത്തുന്നു (17:4). തന്റെ വാക്കുകൾ പിതാവു നൽകിയ വാക്കുകളാണെന്ന് അവിടുന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (17:8). ജീവിതത്തിലെ വ്യത്യസ്തസാഹചര്യങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും പിതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാണെന്നും യേശുവിന് ഉറപ്പുണ്ട് (17:7). ഇക്കാര്യങ്ങളെ എല്ലാം സംക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് 'എന്റേത് എല്ലാം നിന്റേത്' എന്നും യേശു പറയുന്നു (17:10). ചുരുക്കത്തിൽ പിതാവിൽനിന്ന് അന്യമായി ഒന്നും തന്നെ അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരുന്നില്ല.

യേശു ഈ മട്ടിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചശേഷം 'എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ' എന്ന് നമ്മോടു പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതം നമുക്ക് അസാധ്യമാണെന്ന് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും? അതെ, യേശുവിനെപ്പോലെ, പൗലോസിനെപ്പോലെ ജീവിതത്തിന്റെ മുഴുവൻ ലക്ഷ്യവും അർത്ഥവും ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം നമുക്കും സാധ്യമാണെന്നു ഉറപ്പാണു ബൈബിൾ തരുന്നത്.

എങ്കിൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരമൊരു ജീവിതത്തിനുമുമ്പ് എന്താണ്? നമ്മുടെ സാഹചര്യങ്ങളാണോ? അയൽക്കാരാണോ? മേലധികാരിയാണോ? അതോ ജീവിതപങ്കാളിയാണോ?

ഫ്രാൻസിസ് ജീവിച്ചിരുന്ന മാഡം ഗയോൺ എന്ന ദൈവഭൃത്യയ്ക്ക് ദൈവവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു ഭർത്താവും കലഹക്കാരിയായ ഭർത്തൃമാതാവും അനുസരണമില്ലാത്ത വേലക്കാരിയുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. മാഡംഗയോൺ പിന്നീട് ജയിലിലും അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ദൈവത്തിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് ഇതൊന്നും അവർക്കൊരു തടസ്സമായിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തുവിൽ സമ്പൂർണ്ണമായി കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സം വാസ്തവത്തിൽ നമ്മൾ തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ സ്വയം (Self) മാണ്. ശരിയല്ലേ? ദൈവമുൻപാകെ ഈ സ്വയത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണമാണ്, കീഴടങ്ങലാണ്, സത്യത്തിൽ രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഒരേയൊരു വഴി.

ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിച്ചവരാണ് അവകാശപ്പെടുന്ന പല വിശ്വാസികളും

യഥാർത്ഥത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വയത്തെ പൂർണ്ണമായി ദൈവമുൻപാകെ കീഴടക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ? പലരും പത്രോസിനെപ്പോലെയാണ്. പത്രോസ് ഒരിക്കൽ യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു "ഞങ്ങൾ എല്ലാം വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് എന്തു കിട്ടും?" അവർ എല്ലാം വിട്ടു എന്നതു ശരിയാണ്. വിടാത്തത് ഒന്നേയുള്ളൂ-തങ്ങളെ തന്നെ. 'ഞങ്ങൾക്ക് എന്തു കിട്ടും?' എന്ന ചോദ്യം ആസത്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു-സ്വയം ഇപ്പോഴും അവിടെ തന്നെയുണ്ട്. ഒരിക്കൽ മുൻവാതിലിലൂടെ ഇറക്കിവിട്ട സ്വയം പിൻവാതിലിലൂടെ വീണ്ടും അകത്തു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ആത്മീയതയുടെ ഒരു മേലങ്കി അണിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം.

ഇതിൽനിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാം?

'കീഴടങ്ങലിലൂടെ വിജയം' എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുള്ള സ്റ്റാൻലി ജോൺസിനോട് ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു "താങ്കളെ എനിക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും താങ്കൾക്ക് ഒരേയൊരു ഒറ്റമൂലിയാണുള്ളത്-സ്വയത്തിന്റെ സമർപ്പണം അല്ലേ?" സ്റ്റാൻലി ജോൺസ് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു "നിങ്ങൾ എന്നെ മനസ്സിലാക്കിയതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. സ്വയത്തിന്റെ കീഴടങ്ങലാണ് ഇന്നത്തെ ആവശ്യം. ബാക്കിയൊന്നും ഇത്രയും പ്രധാനമല്ല. എനിക്ക് എല്ലാറ്റിനും ഒരു പ്രതിവിധിയേ ഉള്ളൂ. കാരണം, ഞാൻ ഒരേ ഒരു രോഗം മാത്രമേ ആളുകളിൽ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. അത് സ്വയം, ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ വരുന്നു എന്നതാണ്. സ്വയം, ദൈവമാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നതാണ്."

സത്യത്തിൽ ഇതല്ലേ എല്ലാ പ്രശ്നത്തിന്റെയും മൂലകാരണം? പ്രശ്നത്തിന്റെ പരിഹാരവും സ്വയത്തിന്റെ കീഴടങ്ങലല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല.

സ്വയത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണത്തിലൂടെ യേശുവിനെപ്പോലെ, പൗലോസിനെപ്പോലെ ദൈവത്തിൽ മാത്രം കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്കു നമുക്കും പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയും. കേവലം ഒരു തീരുമാനകാർഡു പുരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി കൈയെഴുത്തുന്നതിനും അപ്പുറത്തുള്ള ഒരു കാര്യമാണത്. അതിന് ഒന്നാമത് അത്തരം അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവിതത്തിനായുള്ള വാങ്മുഖ ഉണ്ടാകണം. രണ്ടാമത് അതു സാധ്യമാണെന്നു വിശ്വസിക്കണം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ 'വിശ്വാസം പോലെ നമുക്കു ഭവിക്കും'. (യേശു ഭൂമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ പ്രശ്നപരിഹാരങ്ങൾക്കായി തന്നെ സമീപിച്ചവരോട് പലപ്പോഴും പറഞ്ഞ ഒരു വചനമാണ് 'നിന്റെ വിശ്വാസംപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ' എന്നത്. അത് ഇന്നു നമുക്കും പ്രസക്തമാണ്). മാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്കു സഹായിയായുണ്ടല്ലോ.

ബൈബിൾ ഒരു വിശ്വാസിക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന യഥാർത്ഥസന്തോഷം, സ്വാതന്ത്ര്യം, പാപത്തിന്മേലുള്ള ജയം എന്നിവ ഇപ്പോൾ കയ്യാളുവാൻ കഴിയാത്തത് സമ്പൂർണ്ണസമർപ്പണത്തിന്റെ അഭാവം മൂലമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് വിജയകരമായ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കുള്ള ആദ്യചുവട്. പിന്നെ അത്തരമൊരു ജീവിതത്തിനായുള്ള അദ്യമായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടാകണം. അത് സാധ്യമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്തോടെ ആ ജീവിതത്തിലേക്കു നമുക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയും.

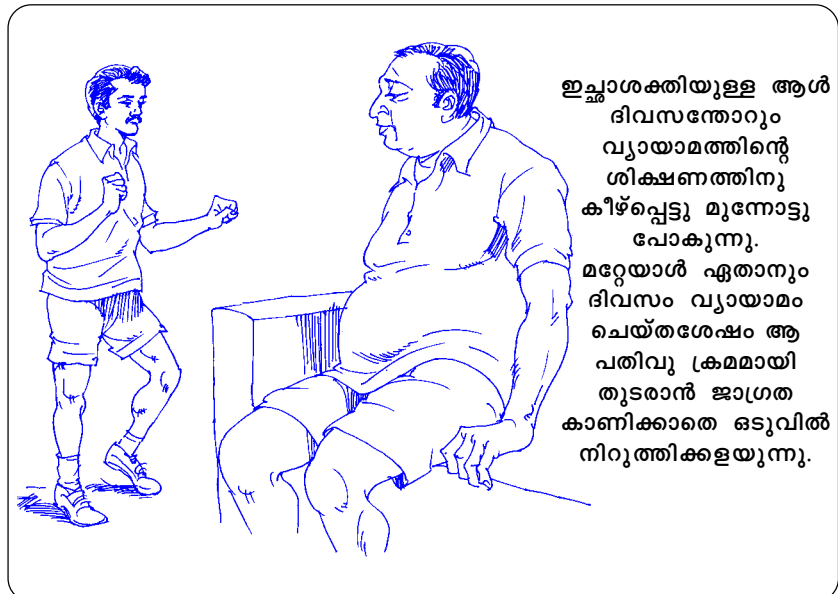
ഈ വിജയകരമായ ജീവിതം എല്ലാ വിശ്വാസികളുടേയും ജന്മാവകാശമാണ്.

Handwritten signature in red ink.

നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നത് ആർക്കുവേണ്ടി?

“ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്യാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത്” (യോഹന്നാൻ 6:38).
താൻ ഈ ഭൂമിയിലേയ്ക്കു വന്നത് എന്തിനെന്ന് യേശു ഇവിടെ തന്റെ സ്വന്തവാക്കുകളിൽ നമ്മോടു പറയുന്നു. യേശു ഈ ഭൂമിയിൽ തന്റെ മുഴുവൻ ജീവിതവും എങ്ങനെ നയിച്ചുവെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു വിവരണമാണ് ഈ വാക്യം. നസറേത്തിൽ യേശു ജീവിച്ച 30 വർഷക്കാലത്തെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരോഹിത (മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന) വർഷ

ങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ വാക്യത്തിൽ യേശു ആ 30 വർഷക്കാലം എങ്ങനെ ജീവിച്ചുവെന്നു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് സ്വന്തഹിതം ത്യജിച്ചു; തന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റുകയും ചെയ്തു. യേശു നിത്യതയിലുടനീളം തന്റെ പിതാവിനോടൊപ്പം ആയിരുന്നപ്പോൾ അവിടുത്തേക്ക് ഒരിക്കലും തന്റെ ഇച്ഛയെ ത്യജിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം, അന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിതം തന്റെ പിതാവിന്റെ

ഇച്ഛാശക്തിയുള്ള ആൾ ദിവസന്തോറും വ്യായാമത്തിന്റെ ശിക്ഷണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. മറ്റേയാൾ ഏതാനും ദിവസം വ്യായാമം ചെയ്തശേഷം ആ പതിവു ക്രമമായി തുടരാൻ ജാഗ്രത കാണിക്കാതെ ഒടുവിൽ നിറുത്തിക്കളയുന്നു.

ഹിതം തന്നെ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ജഡം സ്വീകരിച്ചു ഭൂമിയിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടുത്തേക്ക് എല്ലാ കാര്യത്തിലും തന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായ ഒരു സ്വന്ത ഹിതം ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ യേശുവിനു തന്റെ പിതാവിന്റെ ഹിതം നിറവേറ്റുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം സ്വന്തഹിതത്തെ നിരസിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമായിരുന്നു. തന്റെ ഐഹികജീവിതകാലം മുഴുവൻ യേശു വഹിച്ച കുരിശ് ഇതായിരുന്നു - തന്റെ സ്വന്ത ഹിതത്തിന്റെ നിരസനം തന്നെ. അവിടുത്തെ പിന്തുടരുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം നാമും ഈ കുരിശു വഹിക്കണമെന്ന് ഇപ്പോൾ അവിടുന്ന് നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. സ്വന്തം ഇച്ഛയുടെ സാർവ്വത്രികമായ ഈ നിരസനമാണ് യേശുവിനെ ഒരാത്മീയ മനുഷ്യനാക്കിത്തീർത്തത്. നമ്മെയും ആത്മീയമനുഷ്യരാക്കിത്തീർക്കുന്നതു നമ്മുടെ സ്വേച്ഛയുടെ നിരസനമത്രേ.

ഓരോ ദിവസവും വിവിധവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള തീരുമാനങ്ങൾ നാം എടുക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പണം അഥവാ ഒഴിവുസമയം നാം എങ്ങനെ ചെലവാക്കുവാൻ പോകുന്നു? ഒരാളിനോട് അഥവാ ഒരാളെപ്പറ്റി നാം എങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു? അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക എഴുത്ത് എങ്ങനെ എഴുതാൻ പോകുന്നു? അഥവാ വചനപഠനത്തിലോ പ്രാർത്ഥനയിലോ സഭാശുശ്രൂഷയിലോ നാം എത്ര സമയം ചെലവഴിക്കുന്നു? രാവിലെ മുതൽ രാത്രി വരെ നാം ആളുകളുടെ പ്രവൃത്തികളോടോ വാക്കുകളോടോ പെരുമാറ്റത്തോടോ പ്രതികരിക്കുന്നുണ്ട്. നാം അതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ഓരോ ദിവസവും നൂറുനൂറു തീരുമാനങ്ങൾ നാം എടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഓരോ തീരുമാനത്തിലും ദൈവത്തെയോ നമ്മെത്തന്നെയോ പ്രസാദി

ഓരോ ദിവസവും പല പ്രാവശ്യം തങ്ങളുടെ സ്വേച്ഛയെ വെടിയുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം ചെയ്യുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആത്മീയ വ്യക്തികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നേരേമറിച്ചു മിക്ക സമയത്തും തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളവർ ജഡികരായിത്തുടരുവാനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്. ഓരോരുത്തന്റെ തീരുമാനമാണു താൻ എന്തായിത്തീരണമെന്ന് അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കുന്നത്.

പ്പിക്കേണ്ടത് എന്നും നാം തീരുമാനിക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ പലതും ബോധപൂർവ്വമായ തീരുമാനങ്ങളുടെ ഫലമല്ല. എന്നാൽ തന്നെയും ഒന്നുകിൽ നമ്മെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുക എന്നീ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നിലൂടെയാണ് അവയെല്ലാം നാം ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ ബോധപൂർവ്വമായ തീരുമാനങ്ങൾ നാം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലൂടെയാണു നമ്മുടെ അബോധപൂർവ്വമായ പ്രവൃത്തികളും നാം ചെയ്യുന്നത്. അന്തിമമായി ഈ തീരുമാനങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയാണു നാം ആത്മീയരായിത്തീരുമോ ജഡികരായിത്തീരുമോ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത്.

നാം മാനസാന്തരപ്പെട്ട കാലം മുതൽ നാം എടുക്കുവാനിടയായിട്ടുള്ള ലക്ഷക്കണക്കിനു തീരുമാനങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഓരോ ദിവസവും പല പ്രാവശ്യം തങ്ങളുടെ സ്വേച്ഛയെ വെടിയുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം ചെയ്യുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആത്മീയവ്യക്തികളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. നേരേമറിച്ചു പാപക്ഷമകൊണ്ടു മാത്രം തുപ്തിപ്പെടുകയും തന്മൂലം മിക്ക സമ

യത്തും തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ ജഡികരായിത്തുടരുവാനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്. ഓരോരുത്തന്റെ തീരുമാനമാണു താൻ എന്തായിത്തീരണമെന്ന് അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കുന്നത്.

കഴിഞ്ഞവർഷങ്ങളിൽ വിവിധസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ആയിരക്കണക്കിനു തീരുമാനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പനുസരിച്ചാണ് ഇന്നു നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിലോ വിശുദ്ധിയിലോ വിനയത്തിലോ വളർച്ച പ്രാപിച്ചവനോ പ്രാപിക്കാത്തവനോ ആയിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്. ആത്മീയത എന്നതു ദൈവവുമായിട്ടുള്ള ഒരൊറ്റ കുടിക്കാഴ്ചകൊണ്ടു മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നാൾതോറും ആഴ്ചതോറും വർഷംതോറും മാറ്റമില്ലാതെ ഒരേ തരത്തിൽ ആത്മനിഷേധത്തിന്റെ (തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുന്നതിന്റെ) മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ദൈവഹിതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമാണത്.

ഒരേ ദിവസംതന്നെ മാനസാന്തരപ്പെട്ട രണ്ടു സഹോദരന്മാരുടെ ആത്മീയനില പത്തു വർഷത്തിനുശേഷം ഏതവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കുക. അവരിൽ ഒരാൾ ഇപ്പോൾ ആത്മീയവിവേചനമുള്ള, പകുത പ്രാപിച്ച, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു സഭയിൽ വളരെ ഉത്തരവാദിത്വം നൽകുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും. മറ്റേയാൾ ഇപ്പോഴും വിവേചനമില്ലാത്ത ഒരു ശിശുവാണ്. അയാളെ ഇപ്പോഴും മറ്റുള്ളവർ തുടരെ പോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഈ രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ ഇത്ര വളരെ വ്യത്യാസം വരുവാൻ ഇടയാക്കിയ കാരണം എന്താണ്? ഇതാണ് ആ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം. അവരുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ 10 വർഷ

ആത്മീയത എന്നതു ദൈവവുമായിട്ടുള്ള ഒരൊറ്റ കുടിക്കാഴ്ചകൊണ്ടു മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നാൾതോറും ആഴ്ചതോറും വർഷംതോറും മാറ്റമില്ലാതെ ഒരേ തരത്തിൽ ആത്മനിഷേധത്തിന്റെ (തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുന്നതിന്റെ) മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ദൈവഹിതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലമാണത്.

ങ്ങൾക്കിടയിൽ ഓരോ ദിവസവും അവർ എടുത്ത ചെറിയ ചെറിയ തീരുമാനങ്ങളാണ് ഈ മാറ്റം വരുത്തിയത്. അവർ ഇതേ വിധത്തിൽത്തന്നെ ഇനിയൊരു പത്തുവർഷം കൂടെ തുടരുന്നപക്ഷം, അവർക്കു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കൂടുതൽ വ്യക്തമായിത്തീരും. നിത്യതയിൽ അവരുടെ തേജസ്സു തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ തോത് 2000 വാട്ടു ശക്തിയുള്ള ഒരു ബൾബും 5 വാട്ടു ശക്തിയുള്ള ഒരു ബൾബും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം പോലെയായിരിക്കും.

“നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ തേജസ്സു കൊണ്ടു വ്യത്യാസം ഉണ്ടല്ലോ”. (1 കോരി. 15:41).

നിങ്ങൾ ഒരു ഭവനം സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെ സന്നിഹിതനല്ലാത്തയാളും നിങ്ങൾക്ക് അനിഷ്ടമുള്ളവനും ആയ ഒരു സഹോദരനെപ്പറ്റി ഒരു വിപരീതാഭിപ്രായം പറയുവാൻ നിങ്ങൾ പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി സങ്കല്പിക്കുക. അവിടെ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ആ പ്രലോഭനത്തിനു വഴങ്ങി നിങ്ങൾ ദുഷണം പറയുമോ? അതോ നിങ്ങൾ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു കൊണ്ട് വായ

ടച്ചു സൂക്ഷിക്കുമോ? ഏതെങ്കിലും ഒരു ക്ഷണത്തിനിടെ പരയുന്നതുമൂലം ഒരുത്തരും കാൻസറോ ക്ഷാമം ബാധിച്ചു വീണുപോകുവാൻ ദൈവം ഇടയാക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് അത്തരമൊരു പാപം തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു പലരും സങ്കല്പിച്ചുപോകുന്നു. കഷ്ടം തന്നെ. ഓരോ പ്രാവശ്യവും തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ തങ്ങൾ അല്പാല്പമായി തങ്ങളെത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന കാര്യം പല സഹോദരന്മാരും നിത്യതയിൽ മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കുവാനിടയാകുകയുള്ളൂ. അന്നു തങ്ങൾ ഭൂമിയിൽവെച്ചു തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി അവർ പശ്ചാത്തപിക്കും.

യേശുവും നസറേത്തിൽവെച്ച് മുപ്പതു വർഷക്കാലം തുല്യസന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രലോഭിതനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മറഞ്ഞിരുന്ന ജീവിതം നയിച്ച ഈ വർഷങ്ങളെപ്പറ്റി “അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും തന്നെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിച്ചില്ല” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു (റോമർ 15:3). അവിടുന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലായ്പ്പോഴും അവിടുന്ന് പിതാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു.

തന്നെത്താൻ പ്രസാദിപ്പിക്കുക എന്നത് ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പല മേഖലകളിൽ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന മേഖല എടുക്കുക. നിങ്ങൾക്കു വിശപ്പില്ലാത്തപ്പോഴും രുചികരമായ എന്തെങ്കിലും ലഘുഭക്ഷണത്തിനായി കുറച്ചു പണം ചെലവാക്കുവാൻ നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. തീർച്ചയായും അതിൽ തെറ്റായോ പാപകരമായോ ഒന്നുമില്ല. എങ്കിലും അത് ഒരു പ്രത്യേകജീവിതരീതിയെ കാണിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു പണം ഉള്ളതിനാൽ നിങ്ങൾക്കാവശ്യം ഓഗസ്റ്റ് 2007

നിങ്ങൾ ഒരു ഭവനം സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെ സന്നിഹിതനല്ലാത്തയാളും നിങ്ങൾക്ക് അനിഷ്ടമുള്ളവനും ആയ ഒരു സഹോദരനെപ്പറ്റി ഒരു വിപരീതാഭിപ്രായം പറയുവാൻ നിങ്ങൾ പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി സങ്കല്പിക്കുക. അവിടെ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും? ആ പ്രലോഭനത്തിനു വഴങ്ങി നിങ്ങൾ ദുഷണം പറയുമോ? അതോ നിങ്ങൾ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് വായടച്ചു സൂക്ഷിക്കുമോ?

മുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെട്ട സാധനം നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയാണ്. എന്തെങ്കിലും വാങ്ങണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അതു വാങ്ങുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും പോകണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിടെപ്പോകുന്നു. അല്പം കൂടെ കിടന്നുറങ്ങണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയാൽ നിങ്ങൾ കൂടുതൽ സമയം കിടന്നുറങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ മീറ്റിംഗുകൾക്കു പതിവായി പോവുകയും എല്ലാ ദിവസവും ദൈവവചനം വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഈ വിധം ജീവിക്കുന്നതിന്റെ അന്തിമഫലം എന്തായിരിക്കും? നിങ്ങളുടെ രക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ തനിക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുവാൻ ദൈവം നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ ഒരേയൊരു ജീവിതം നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും പാഴാക്കിക്കളയുകയാണ്.

എന്നാൽ മറ്റൊരു സഹോദരൻ വ്യത്യസ്തമായിപ്പെരുമാറുന്നു. തന്റെ ശരീരത്തെ ശിക്ഷണത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അയാൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. തനിക്കു വിശപ്പില്ലാത്തപ്പോൾ അനാവശ്യമായി എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ അയാൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും ദൈവവുമായി സമയം ചെലവ

ഴിക്കുവാൻ 15 മിനിറ്റു നേരത്തെ എഴുന്നേൽക്കുവാൻ അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. തന്നോട് ആരെങ്കിലും കോപിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശാന്തമായി മറുപടി പറയുവാൻ അയാൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. എപ്പോഴും സ്നേഹത്തിലും ദയയിലും നിലനിൽക്കുവാൻ അയാൾ തീരുമാനിക്കുന്നു. തന്റെ ദുർമ്മോഹങ്ങളെ ഉണർത്തിവിടുന്ന ചില വാർത്താശകലങ്ങൾ വായിക്കാതിരിക്കുവാൻ അയാൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും തന്നെത്തന്നെ നീതീകരിക്കാതെ സ്വയം വിനയപ്പെടുത്തുവാൻ അയാൾ ഉറയ്ക്കുന്നു. ലോകമയത്വത്തിലേക്കു തന്നെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന ചില സ്നേഹബന്ധങ്ങൾ പരിത്യജിക്കുവാൻ അയാൾ നിശ്ചയിക്കുന്നു. തന്റെ ഇച്ഛയെ നിരന്തരമായി ത്യജിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവത്തെ മാത്രം പ്രസാദിപ്പിക്കുമാറ് അയാളുടെ ഇച്ഛാശക്തി കൂടുതൽ ശക്തമായിത്തീരുന്നു.

അനാവശ്യമായ ഒരു സാധനം വാങ്ങാതിരിക്കുന്നതിലൂടെ, 15 മിനിറ്റു നേരത്തെ കിടക്കവിട്ടെഴുന്നേറ്റതിലൂടെ, ക്ഷമചോദിക്കുന്നതിനായി തന്റെ ദുരഭിമാനം പരിത്യജിച്ചതിലൂടെ എന്താണയാൾക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടത്? ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ അയാൾക്കു ലാഭമായിട്ടിയതെന്തെന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക.

ഇപ്രകാരം ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ നിരന്തരം വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൈവഭൃത്യനായിത്തീരുന്നു. തന്റെ വേദപാണ്ഡിത്യത്തിലൂടെയല്ല, തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കാതെ ദൈവത്തെ മാത്രം പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ തീരുമാനങ്ങളിൽ അയാൾ കാണിക്കുന്ന വിശ്വസ്തതയിലൂടെയാണ് അപ്രകാരം ആയിത്തീരുന്നത്.

ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ദുർബലചിത്തനായിത്തീരരുത്. എല്ലായ്പ്പോഴും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഓഗസ്റ്റ് 2007

ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ നിരന്തരം വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൈവഭൃത്യനായിത്തീരുന്നു. തന്റെ വേദപാണ്ഡിത്യത്തിലൂടെയല്ല, തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കാതെ ദൈവത്തെ മാത്രം പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ ജീവിതത്തിലെ ചെറിയ തീരുമാനങ്ങളിൽ അയാൾ കാണിക്കുന്ന വിശ്വസ്തതയിലൂടെയാണ് അപ്രകാരം ആയിത്തീരുന്നത്.

ളുടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക. അനേകവർഷങ്ങളായി തങ്ങളുടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ ശരിയായ ദിശയിലേക്കു വ്യാപരിപ്പിക്കുവാനും നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിയുവാനും തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ചവരാണു പക്ഷത പ്രാപിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ (എബ്രായർ 5:14).

ഒരു ദുഷ്ടാന്തം നോക്കുക. തടിച്ച ശരീരമുള്ള രണ്ടു മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ ദുർമ്മേദസ്സു മാറ്റിക്കളയുവാൻ ഡോക്ടറെ സമീപിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ അവർക്ക് ഒരു വ്യായാമപദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ച് അടുത്ത രണ്ടു മാസക്കാലം അതു പരിശീലിക്കുവാൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ ദിവസന്തോറും ആ വ്യായാമത്തിന്റെ ശിക്ഷണത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു മുന്നോട്ടു പോകുകയും, തൽഫലമായി ദുർമ്മേദസ്സു നീങ്ങി ആരോഗ്യപൂർണ്ണനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. മറേയോൾ ഏതാനും ദിവസം വ്യായാമം ചെയ്തശേഷം ആ പതിവു ക്രമമായി തുടരാൻ ജാഗ്രത കാണിക്കാതെ ഒടുവിൽ നിറുത്തിക്കളയുന്നു. അയാളുടെ കൂടുതൽ ശിക്ഷണരഹിതമായ ജീവിതംമൂലം അധികമധികം വീർക്കുകയും ഒടുവിൽ അയാൾ അകാലമൃത്യുവിനിരയാവുകയും ചെയ്യുന്നു. നമുക്കു ദൈവ

ഹിതം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി ഒന്നുകിൽ നമ്മുടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു പിശാചു മുതലെടുക്കുമാർ അതിനെ ദുർബലവും അശക്തവുമാക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന തെങ്ങനെയെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം മാത്രമാണിത്.

ഒരു യുവാവായ ദൈവഭൃത്യനെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽ വായിച്ച കാര്യം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. (വൃത്തികേടില്ലാത്ത നല്ല ടി.വി. പരിപാടികൾ മാത്രമേ അയാൾ കണ്ടിരുന്നുള്ളുവെങ്കിൽത്തന്നെയും) ആവശ്യത്തിലധികം സമയം താൻ ടി.വി. കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നതായി അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. ഒരു ദിവസം തന്റെ ടി.വി. സെറ്റു വിൽക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, അതുകൊണ്ടാൻ താൻ ചെലവഴിച്ചിരുന്ന സമയം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ചെലവഴിക്കാനും കൂടി അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ആ ചെറിയ തീരുമാനത്തിന്റെയും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെയും ഫലമായി അനേകായിരങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം വരുത്തിയ ഒരു ശുശ്രൂഷ ദൈവം അയാൾക്കു നൽകുകയുണ്ടായി.

ടി.വി.യിലെ ശുചിത്വമുള്ള പരിപാടികൾ കാണുന്നതിൽ കൗപ്പമൊന്നുമില്ലല്ലോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരെ ദൈവം തന്റെ സമ്പത്തുകൾ ഒന്നും ഭരമേല്പിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ തന്നെ ജാഗ്രതയോടെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകുന്നവനാണു ദൈവം. അവിടുത്തേയ്ക്കു മുഖപക്ഷമില്ല. അതേ, ഭക്ഷണം, പണം, ഉറക്കം, വായന തുടങ്ങിയ വിവിധരംഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസാദിപ്പിക്കുവാനോ വേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒട്ടധികം തീരുമാനങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണു നിങ്ങൾ ഇന്ന് ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നിങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്.

സമയം വളരെവേഗം നീങ്ങിക്കൊണ്ടിറങ്ങുന്നു 2007

ഒരു യുവാവായ ദൈവഭൃത്യൻ ഒരു ദിവസം തന്റെ ടി.വി. സെറ്റു വിൽക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, അതുകൊണ്ടാൻ താൻ ചെലവഴിച്ചിരുന്ന സമയം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ചെലവഴിക്കാനും തീരുമാനിച്ചു. ആ ചെറിയ തീരുമാനത്തിന്റെയും അതനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെയും ഫലമായി അനേകായിരങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം വരുത്തിയ ഒരു ശുശ്രൂഷ ദൈവം അയാൾക്കു നൽകുകയുണ്ടായി.

രിക്കുകയാണ്. 40 വയസ്സിലധികം പ്രായമുള്ളവരും തങ്ങളുടെ സമയമെല്ലാം തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ ചെലവാക്കിയവരുമായ വ്യക്തികൾക്കു ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ വളരെയൊന്നും ചെയ്യാമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം, തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല വർഷങ്ങളെ അവർ പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ ആ അതീതവർഷങ്ങൾ എന്നേക്കുമായി പോയിമറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ നിങ്ങൾക്കു വീണ്ടും തിരിച്ചുതരുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിനുപോലും സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം ഇപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു തിരികെ വരുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവശിഷ്ടഭാഗം കൊണ്ടു ദൈവത്തിനുവേണ്ടി പ്രയോജനകരമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും.

എന്നാൽ ജീവിതത്തിലെ കൗമാരവർഷങ്ങളിലും ഇരുപതുകളിലും കഴിയുന്നവരോടു ചിലതു സംസാരിക്കുവാനാണു പ്രാഥമികമായി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറ

(ശേഷം പേജ് 19 ൽ)

ദൈവം സഭയിൽ നിന്നു ചിലരെ നീക്കംചെയ്യുന്നു

സാക് പുനൻ

കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ദൈവം എങ്ങനെ വിശ്വാസികളെ സഭയോട് ചേർക്കുന്നു എന്ന് നാം കണ്ടു. എന്നാൽ സെഫന്യാവ് 3: 8-17 ൽ നാം കാണുന്നതുപോലെ സഭയിൽനിന്നും ഗർവ്വിക്കളം തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവരും ആയ ഏവരേയും ദൈവം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും. താഴ്മയും ആത്മാവിൽ ദാരിദ്ര്യവും ഉള്ള ഒരു ജനത്തെ ശേഷിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിത്. നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുകയും നമ്മിൽ ഘോഷിച്ചാനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണ് ദൈവം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

അപ്പോസ്തോലനായ യോഹന്നാനും തന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഈ കാര്യം നിറവേറുന്നതു കാണാൻ ഇടയായി. യോഹന്നാൻ തന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ ഇക്കാര്യം പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. “അവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു എങ്കിലും നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നില്ല. അവർ നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മോടുകൂടെ പാർക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരും നമുക്കുള്ളവർ അല്ല എന്ന് പ്രസിദ്ധമാകേണ്ടതല്ലോ” (1 യോഹ 2:19).

ഒരോ സഭയ്ക്കും എത്രത്തോളം

ആത്മീയനിലവാരം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് അതതുസഭയിലേ മുപ്പന്മാരാണ്. വിശുദ്ധിയേക്കുറിച്ച് യാതൊരു നിലവാരവും ഇല്ലാത്ത സഭകളിൽ നിന്ന് ആരും വിട്ടുപോകയില്ല. യേശുപഠിപ്പിച്ച ജീവിതനിലവാരം സൂക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സഭകളിൽ നിന്ന്, യേശുതന്നെ

ഇഹ ലോക ജീവിതത്തിൽ കണ്ടെത്തിയതുപോലെ, പലരും വിട്ടുപോകുന്നത് കാണാം. നമ്മുടെ ഇടയിലും ഇങ്ങനെ പലർ വിട്ടുപോകുന്നത് നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യം തന്നെ സഭ വിട്ടുപോയവർ ധനികരും ലോകത്തിൽ സ്വാധീനം

ഉള്ളവരും ആയിരുന്നു. ലോകത്തിലും ഇതരസഭകളിലും അവർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേകപരിഗണന ഇവിടെ ലഭിക്കാതെ വന്നതാണ് വിട്ടുപോകാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അവരുടെ സമ്പത്തോ, സ്ഥാനമാനങ്ങളോ അല്ല, മറിച്ച് ഈ കാര്യങ്ങളിലുള്ള അവരുടെ പുകഴ്ചയായിരുന്നു അവരെ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരാകുന്നതിൽ നിന്നു തടഞ്ഞത്. ആരുടെയെങ്കിലും സമ്പത്തോ സ്ഥാനങ്ങളോ നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേക പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന വിഷയമേ ആയിരുന്നില്ല. ധനികരായാലും ദരിദ്ര

രായാലും താഴ്മയും ദൈവഭയവും ഉള്ള വ്യക്തികളെയാണ് നാം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നത്. (സങ്കീ. 15:4).

സഭാമുപ്പന്മാർ ആകാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും അത് നടക്കാതെ പോയതുകൊണ്ടാണ് ചിലർ വിട്ടുപോയത്. മറ്റുചിലർ അവരെ ഏല്പിച്ച ശുശ്രൂഷയിൽ അവിശ്വസ്തരെന്ന തെളിഞ്ഞപ്പോൾ മൂപ്പൻ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനാൽ വിട്ടുപോയവരാണ്. ചിലർ അവരുടെ പ്രസംഗപാടവം കൊണ്ട് പണം സമ്പാദിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചവരായിരുന്നു (1 പത്രോ. 5:2). പണത്തിനായി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ ദൈവവചനം കല്പിക്കുന്നു. (1 തിമോ. 6:5). മറ്റു ചിലർ ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടങ്ങളുടെ മേൽ അധികാരികളെപ്പോലെ കർത്തൃത്വം നടത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചവരായിരുന്നു. (1 പത്രോ. 5:3). അവരിൽ ചിലർ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടല്ല, തങ്ങളോടു തന്നെ ജീവിതങ്ങളെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നു. (പ്രവൃത്തി. 20:30). ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മൂപ്പന്മാരെയും ദൈവം അതതുകാലത്ത് നീക്കം ചെയ്കയും പകരം ഉത്തമന്മാരായ സഹോദരന്മാരെ മൂപ്പന്മാരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി തന്നെയാണെന്ന് കാലം തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നമ്മെപ്പോലെ സമ്പന്നമല്ലാത്ത ഒരു ഭാരതീയ സഭയെക്കാൾ സമ്പന്നതയുള്ള ഏതെങ്കിലും പാശ്ചാത്യസഭയോട് ബന്ധപ്പെടാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടാണ് ചിലർ വിട്ടുപോയത്. മിക്ക ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും വിചാരം പാശ്ചാത്യ ക്രൈസ്തവർ ആത്മീയമായി തങ്ങളെക്കാൾ മികച്ചവരാണെന്നാണ്. തന്മൂലം പാശ്ചാത്യവിശ്വാസികളോട് ഒരു ദാസ്യമനോഭാവം പലരിലും വേരുന്നിയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ മിക്ക സഭകൾക്കും ഓഗസ്റ്റ് 2007

**വിശുദ്ധിയേക്കുറിച്ച്
യാതൊരു നിലവാരവും
ഇല്ലാത്ത സഭകളിൽ നിന്ന്
ആരും വിട്ടുപോകയില്ല.
യേശുപഠിപ്പിച്ച ജീവിതനിലവാരം സൂക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സഭകളിൽ നിന്ന്,
യേശുതന്നെ ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ പോലെ, പലരും വിട്ടുപോകുന്നത് കാണാം.**

അമേരിക്കക്കാരനോ യൂറോപ്പുകാരനോ ആയ ഒരു പ്രസംഗകൻ പ്രധാനപ്രസംഗകനായി ഇല്ലാതെ പ്രത്യേകയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനേ കഴിയുകയുള്ളൂ. അവർക്കുമാത്രമേ ശ്രോതാക്കളെ ആകർഷിക്കാൻ കഴിയൂ! എന്നാൽ നാമാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കുക്കാരെയും നമുക്കുതുല്യരായി പരിഗണിക്കുന്നു. സഭയിലേക്ക് ജീവിതങ്ങളെ പ്രസംഗകന്റെ തൊലിയുടെ നിറംകൊണ്ടല്ല, മറിച്ച് ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകത്താലും നമ്മുടെ സന്ദേശത്താലും ആകർഷിക്കാനാണ് നാം ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. പല ഭാരതീയ ക്രിസ്ത്യാനികളും സാമ്പത്തികലാഭത്തിനായും സൗജന്യമായ വിദേശയാത്ര തരപ്പെടുത്താനുമായി ഏതെങ്കിലും പാശ്ചാത്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി ചേർന്നു നിൽക്കാൻ മടിച്ചില്ലാത്തവരാണ്. സ്വാർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്ന ഇത്തരം എല്ലാ പ്രവണതകൾക്കും എതിരേ നാം നിലപാട് എടുത്തിട്ടുണ്ട്.

മറ്റോരുകൂട്ടർ നാം പ്രസംഗിക്കുന്ന വിശുദ്ധിയുടെ മാനദണ്ഡം വളരെ കൂടുതലാണെന്ന് പറഞ്ഞ് പോയവരാണ്. ശിഷ്യത്വം, പരിശുദ്ധാത്മസ്ഥനവും വരങ്ങളും, ബോധമണ്ഡല

ത്തിലെ എല്ലാ പാപങ്ങളുടെ മേലുമുള്ള ജയം, ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ അനുസരണം (മത്തായി 5, 6, 7), പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള മുന്നേറ്റം, യേശു നടന്നതുപോലെ നടക്കുന്ന കാര്യം, ദൈവഭക്തിയുള്ള ഒരു കുടുംബജീവിതം, നാൾതോറും ക്രൂശെടുക്കുന്ന കാര്യം, ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്നുള്ള വേർപാട്, ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം (ധനം ദൈവത്തിനെതിരായുള്ള യജമാനനാകാം എന്ന് ലൂക്കോസ് 16:13 ൽ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക). ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും, ഹൃദയപൂർവ്വം എല്ലാവരോടും ക്ഷമിക്കുന്ന മനോഭാവം, യേശു നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്ന കാര്യം, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായി പ്രാദേശികസഭയെ പണിയുന്ന ദൗത്യം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളായിരുന്നു നമ്മുടെ പ്രസംഗവിഷയങ്ങൾ. ഈ സന്ദേശങ്ങൾ പലർക്കും ഇടർച്ചയായിത്തീരുകയും അവർ സഭവിട്ടുപോകയും ചെയ്തു. യേശുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ട് ഇടർച്ച തോന്നി പലരും അക്കാലത്തും വിട്ടുപോയിട്ടുള്ളതിനാൽ (യോഹ 6:60, 66) ഈ കാര്യം ഞങ്ങളെ അല്പംപോലും അസ്വസ്ഥരാക്കിയില്ല. എന്നാൽ കുട്ടികൾക്ക് ഏറ്റവും നല്ല സ്കൂളുകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന, ചികിത്സയ്ക്കായി ഏറ്റവും നല്ല ആശുപത്രികൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികൾ ആത്മീയകൂട്ടായ്മക്കായി താണ നിലവാരമുള്ള സഭകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല! ഭൗതികകാര്യങ്ങളെ ആത്മീയകാര്യങ്ങളെക്കാളും ശരീരങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെക്കാളും അത്തരക്കാർ വിലമതിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ.

എന്നാൽ ദൈവഭക്തിയുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിന് യാതൊരു താത്പര്യവും ഇല്ലാത്ത ചിലർ സഭയിൽ തുടരുന്നത് ഓഗസ്റ്റ് 2007

മിക്ക ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും വിചാരം പാശ്ചാത്യക്രൈസ്തവർ ആത്മീയമായി തങ്ങളെക്കാൾ മികച്ചവരാണെന്നാണ്. തന്മൂലം പാശ്ചാത്യവിശ്വാസികളോട് ഒരു ദാസ്യമനോഭാവം പലരിലും വേരുന്നിയിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ മിക്ക സഭകൾക്കും പാശ്ചാത്യനായ ഒരു പ്രസംഗകൻ പ്രധാനപ്രസംഗകനായി ഇല്ലാതെ പ്രത്യേകയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനേ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ഞങ്ങളെ ഏറ്റവുമധികം അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് മെച്ചമായ ഒരന്തരീക്ഷം ഞങ്ങളുടെ സഭകളിൽ ലഭ്യമാണെന്നതുമാത്രമായിരുന്നു അവർ തുടരുന്നതിന്റെ കാരണം എന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. അംഗത്വ ഫീസ് പിരിക്കാത്ത ഉത്തമമായ ഒരു 'ക്ലബ്ബ്' ആയിരുന്നു അവർക്ക് സഭ! തന്മൂലം പല 'ബാബിലോന്യ' ക്രിസ്ത്യാനികളും സഭകളിൽ തുടരുന്നു. യേശുവിന്റെ കൊച്ചുസഭയിലും ഒരു ഇസ്കരിയോത്താ യുവാ ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ?

എന്നാൽ സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ദൈവവചനപ്രകാരമുള്ള ഉന്നതമായ നിലവാരം സൂക്ഷിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധം കാണിക്കുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി കൂടെ കൂടെ പ്രത്യേക സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലൂടെ ഇതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഭകളിൽ മൂപ്പന്മാരായി ചില ഉത്തമസഹോദരന്മാരെ ദൈവം എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. അവരിൽ പലരും വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ല; എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വവും ദൈവജനത്തിന്റെ നന്മയും ലക്ഷ്യമാക്കിയവരായിരുന്നു. (ഫിലി. 2:19-21). അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സഹോദരനെ

ങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തില്ലെങ്കിൽ നാം ഒരു സഭാകൂടിവരവ് അവിടെ തുടങ്ങാറില്ല. ദൈവഭക്തിയുള്ള ഒരു ഇടയനില്ലെങ്കിൽ ആടുകൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകും എന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ. ഇന്ന് നാം നമ്മുടെ സഭകളെ നോക്കുമ്പോൾ ആരൊക്കെ സഭയിലേക്ക് വരുന്നു, ആരൊക്കെ വിട്ടുപോകുന്നു എന്നുള്ളത് പരിഗണിക്കാതെ യേശു പഠിപ്പിച്ച അതേ വിശുദ്ധിയുടെ നിലവാരത്തിലേക്ക് മുന്നേറാൻ നാം ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചുവരുന്നു.

പഴയനിയമകാലത്ത് സമാഗമനകുടാരം ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമായിരുന്നതുപോലെ ഇന്ന് സഭയാണ് ദൈവത്തിന്റെ ആലയം. ആ കുടാരത്തിന് പ്രാകാരം, വിശുദ്ധസ്ഥലം, അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നീ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രാകാരത്തിൽ യാഗപീഠത്തിനും പിള്ളത്തൊട്ടിക്കും ചുറ്റും ധാരാളംപേർ കൂടിയിരുന്നു. (പാപക്ഷമയും ജലസ്നാനവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു). എന്നാൽ വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് ആളുകൾ കുറവായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള നിലവിളക്ക്, കാഴ്ചയപ്പത്തിന്റെ മേശ, ധൂപപീഠം എന്നിവ പരിശുദ്ധാവിന്റെ

അഭിഷേകം, ദൈവവചനപഠനം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയെ കാണിക്കുന്നു. പഴയനിയമകാലത്ത് ആർക്കും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മ ആഗ്രഹിക്കയും, എല്ലാം അവിടുത്തെക്ക് സമർപ്പിക്കയും, ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവർക്കും വേണ്ടി ഇന്ന് തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അതിവിശുദ്ധസ്ഥലമാണത്.

കുടാരത്തിന്റെ ഈ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ മൂന്ന് വ്യത്യസ്തതലങ്ങളാണ് കാണിക്കുന്നത്. എല്ലാ സഭകളിലും (നമ്മുടെ സഭകൾ ഉൾപ്പെടെ) ഈ മൂന്ന് സ്ഥലങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് സദാ വസിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും, അവസാനത്തോളം കർത്താവിനോട് വിശ്വസ്തതപൂർവ്വതയോടെ ചെയ്യുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥജയാളികൾ. നമ്മുടെ സഭകളുടേയും-മറ്റെല്ലാ സഭകളുടേയും യഥാർത്ഥശക്തി ഇങ്ങനെ യുള്ള ജയാളികളാണ്.

‘ഞാനോ കുറയണം, നീയോ.....’

പ്രശസ്ത സുവിശേഷകൻ വിലയംകേരി മരണാസന്നനായി കിടക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറ്റസുഹൃത്തും മിഷനറിയുമായ അലക്സാണ്ടർ ഡഫ് കാണാനെത്തി. അദ്ദേഹം കേരിയെ വളരെ പുകഴ്ത്തി സംസാരിച്ചു. ഒടുവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ച് യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോൾ കേരി ഡഫിനെ തിരികെ വിളിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “ഡഫ്, നീ വിലയം കേരിയെക്കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഞാൻ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ എന്നെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയാതെ എന്റെ രക്ഷകനെക്കുറിച്ചുമാത്രം പറയുക. എനിക്കല്ല, എന്റെ രക്ഷകനാണ് എല്ലാ മഹത്വവും നൽകേണ്ടത്.” അലക്സാണ്ടർ ഡഫിന് തന്റെ ഭോഷത്തം മനസ്സിലായി. ദാസൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്ക് യജമാനനാണ് പുകഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടത്. വിലയം കേരിയുടെ ജീവിതവും ശുശ്രൂഷകളും മഹത്തരമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തന്നെക്കുറിച്ചൊന്നും പറയാതെ തന്റെ രക്ഷകനെക്കുറിച്ചു പറയണമെന്നായിരുന്നു കേരിയുടെ അന്ത്യാഭിലാഷം. ‘ക്രിസ്തു എന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ജീവനാൽ ആകട്ടെ, മരണത്താൽ ആകട്ടെ എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും മഹിമപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ.’ (ഫിലി. 1:20)

രൂത്ത് ഗ്രഹാം: സർവ്വശക്തന്റെ നിഴലിൻകീഴിൽ

മാത്യു ജോർജ്

അമേരിക്കയിലെ വടക്കൻ കരോലിന സംസ്ഥാനത്തുള്ള മോൺട്രീറ്റിലെ വസതിയിൽ ലോകപ്രശസ്തസുവിശേഷകനായ ബില്ലിഗ്രഹാമിന്റെ പ്രിയപത്നി രൂത്ത്ഗ്രഹാം 87-ാം വയസ്സിൽ നിര്യാതയായി. 2007 ജൂൺ മാസം പതിനാലാം തീയതി വൈകിട്ട് അഞ്ചുമണി കഴിഞ്ഞ സമയത്തായിരുന്നു അന്ത്യം. ആ അന്ത്യം പുതിയൊരു അന്തമില്ലാത്ത ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കമാണെന്ന് രൂത്തിനെ അറിഞ്ഞിരുന്ന എല്ലാവർക്കും ഉറപ്പായിരുന്നു. മരണത്തിനു മുമ്പുള്ള കുറേ സമയം അവർ അബോധാവസ്ഥയിലായിരുന്നു.

64 വർഷം തന്റെ ജീവിതസഖിയായിരുന്ന രൂത്ത് ബെൽഗ്രഹാമിനെപ്പറ്റി വേദനിക്കുന്ന, എന്നാൽ പ്രത്യാശ നിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ ബില്ലിഗ്രഹാം പറഞ്ഞു: “രൂത്ത് എന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു. ദൈവം ഞങ്ങളെ അവിടുത്തെ വേലയ്ക്കായി ഒരു ടീമായി വിളിച്ചു. അവൾ ഈ കാലമത്രയും വഹിച്ചത്ര ഭാരം മറ്റാർക്കും വഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.” രൂത്ത് ഗ്രഹാമിന്റെ മകൾ ആനിഗ്രഹാം ലോട്ട്സിന്റെ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “രൂത്ത് ഗ്രഹാമിനെക്കുടാതെ നാം അറിയുന്ന ഒരു ബില്ലിഗ്രഹാം ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു.”

1920, ജൂൺ മാസം പത്താംതീയതി ചൈനയിലെ കിയാംഗ്സു പ്രവിശ്യ

യിലെ കിങ്ജിയാംഗിൽ രൂത്ത് ബെൽ ഭുജാതയായി. ഷാങ്ഹായിൽ നിന്നും 300 മൈൽ വടക്കുള്ള പ്രെസ്ബിറ്റേറിയൻ ആശുപത്രിയിൽ മെഡിക്കൽ മിഷനറിമാരായിരുന്ന നെൽസൺ ബെൽ ദമ്പതിമാരുടെ മകളായിരുന്നു രൂത്ത്. കുട്ടിക്കാലം ചൈനയിലെ ആശുപത്രിവളപ്പിൽ ചെലവഴിച്ചു. ചൈനയിലെ മിഷൻ സ്ഥലത്ത് ചെലവഴിച്ച ആദ്യവർഷങ്ങൾ രോഗവും നിരാശയും ദാരിദ്ര്യവും ഒക്കെ തളം കെട്ടിനിന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലായിരുന്നു. ആ ബാലിക കണ്ട കഷ്ടതകളും വേദനകളും മനുഷ്യരാശിക്ക് ഒരു രക്ഷകനെ എത്ര മാത്രം ആവശ്യമാണെന്ന ബോധ്യം ഉള്ളിൽ അരക്കിട്ട് ഉറപ്പിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ആ കാലത്താണ് യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ അറിഞ്ഞതും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനായി എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള ഉൾവിളി ആദ്യമായി രൂത്ത് അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയതും. യൗവനത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകൾ വരെ ടിബറ്റിൽ അവിവാഹിതയായ ഒരു മിഷനറിയായി കർത്താവിനെ സേവിക്കണം എന്നായിരുന്നു രൂത്ത് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചത്. പതിമൂന്നു വയസ്സായപ്പോൾ മിഷനറിമാരായ രൂത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ വേദനയോടെ എങ്കിലും പ്രിയമകളെ ഇപ്പോഴത്തെ ഉത്തരക്കോരിയയിലുള്ള

പ്രോഗ്രാമിന്റെ ഭാഗമായി അയച്ചു. ഗൃഹാതുരത്വം രൂത്തിനെ വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. പിൻക്കാലത്ത് ദൈവം അവൾക്കായി ഒരുക്കിയിരുന്ന ജീവിതത്തിനായുള്ള അഭ്യസനം ഈ കാലത്താണ് രൂത്തിന് ലഭിച്ചത്. ലോകമെമ്പാടും സുവിശേഷസന്ദേശവുമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ഭർത്താവിനെ സ്വതന്ത്രനാക്കാൻ അഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ മിക്കപ്പോഴും തനിയെ വളർത്തേണ്ടിവരും എന്ന് ആ കൗമാരക്കാരി ഒരിക്കലും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. മൂന്നുവർഷം ബോർഡിംഗ് സ്കൂളിൽ പഠിച്ചശേഷം വിശ്രമത്തിനായി അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയ കുടുംബത്തോടൊപ്പം രൂത്ത് തുടർന്നുള്ള പഠനത്തിനായി യാത്രത്തിറച്ചു. നോർത്ത് കരോലിനയിലെ മൊൺട്രീറ്റിൽ രൂത്ത് ഹൈസ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. ഇല്ലിനോയ് സംസ്ഥാനത്തുള്ള വീറ്റൻ കോളേജിൽ ഉപരിപഠനത്തിനായി ചേർന്നത് 1937 ൽ ആയിരുന്നു. സർവ്വകലാശാലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുംമുമ്പാണ് ഭാവി ജീവിതപങ്കാളിയെ കണ്ടുമുട്ടിയത്-യുവപ്രസംഗകനായ ബില്ലിഗ്രഹാമിനെ. നന്നേ ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ദൈവത്തോട് ഹൃദയബന്ധത്തിലായ രൂത്ത് ഒരിക്കലും താൻ വിവാഹം കഴിക്കയില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. വീട്ടിൽ നിന്നും ദൂരെ ബോർഡിംഗിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലം കവിതാരചനയും കഥയെഴുത്തുമൊക്കെ ഏകാന്തതയിൽ ആശ്വാസമായിക്കണ്ടെത്തിയിരുന്നു.

കുട്ടിക്കാലത്ത് സഹോദരി റോസയോടൊപ്പം ചൈനയിൽ ചെലവഴിച്ച സമയത്തുതന്നെ മൃഗങ്ങളോടും ശിശുക്കളോടും ഒരു പ്രത്യേക സ്നേഹം രൂത്തിൽ ഉടലെടുത്തിരുന്നു. കോളേജ് പഠനകാലത്ത് വിദേശത്ത് ഒരു മിഷനറിയായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന് കുറവുണ്ടായില്ലെങ്കിലും വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾക്ക് അയവുവന്നുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ബില്ലിഗ്രഹാമിനെ കണ്ടുമുട്ടി മൂന്നുമാസത്തിനുശേഷം യുവസുവിശേഷകനായ ബില്ലി രൂത്തിനോട് വിവാഹാഭ്യർത്ഥന നടത്തി. എന്നാൽ രണ്ടുവർഷം കാത്തിരുന്നശേഷം 1943 ഓഗസ്റ്റ് 13-ാം തീയതിയാണ് അവരുടെ വിവാഹം നടന്നത്. ദാമ്പത്യജീവിതം ഒട്ടും എളുപ്പമായിരുന്നില്ല രൂത്തിന്. ബില്ലിഗ്രഹാം വളരെ തിരക്കുള്ള, പ്രശസ്തിയുടെ പടവുകൾ വേഗം കയറുന്ന ഒരു സുവിശേഷകനായപ്പോൾ, അഞ്ചുമക്കളെ വളർത്തുന്ന ഭാരിച്ചാമതല രൂത്ത് സ്വയം ഏറ്റെടുത്തു. “അങ്ങയെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾക്കായി സ്വതന്ത്രനാക്കുവാൻ ഞാൻ കുടുംബഭാരം ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്” എന്ന് ആ ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഭാര്യ ബില്ലിയോട് പറഞ്ഞു. ടിബറ്റിൽ മിഷനറിയായിപ്പോകാനുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ താലോലിച്ചിരുന്ന ആ വനിത ഭർത്താവിനായി അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു! ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു സുവിശേഷകന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുക പലരും വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ എളുപ്പമുള്ള ഒരു കാര്യമേയല്ല. ബില്ലിഗ്രഹാമിനെ

പ്രത്യാശാ നിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ ബില്ലിഗ്രഹാം പറഞ്ഞു: “രൂത്ത് എന്റെ ജീവിത പങ്കാളിയായിരുന്നു. ദൈവം ഞങ്ങളെ അവിടുത്തെ വേലയ്ക്കായി ഒരു ടീമായി വിളിച്ചു. അവൾ ഈ കാലമത്രയും വഹിച്ചത്ര ഭാരം മറ്റാർക്കും വഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.”
രൂത്ത് ഗ്രഹാമിന്റെ മകൾ ആനി ഗ്രഹാം ലോട്ട്സിന്റെ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു.
“രൂത്തിനെക്കൂടാതെ നാം അറിയുന്ന ഒരു ബില്ലിഗ്രഹാം ഉണ്ടാവാമായിരുന്നില്ല.”

കണ്ടുമുട്ടിയശേഷം മിഷനറിവേലയ്ക്കായുള്ള വിളിയും, യുവാവായ ബില്ലിയോടുള്ള അനുരാഗവും കൂറേ നാളത്തേക്ക് രൂത്ത് ബെൽ എന്ന യുവതിയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ സംഘർഷം കുറച്ചൊന്നുമായിരുന്നില്ല. വിവാഹം തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതമാണെന്ന ഉറപ്പ് ലഭിച്ചശേഷം രൂത്ത് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. ഭർത്താവായ ബില്ലിയെ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് കൈപിടിച്ചു നടത്തുകയും അതേ സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങൾ നിലത്തുതന്നെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്ത്, വിശാലഹൃദയമുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ള ഭാര്യയായിരുന്നു രൂത്ത്. പല അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റുമാരോടും അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു ഈ കുടുംബത്തിന്. ഒരിക്കൽ പരക്കെ സമ്മതനായ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നേരിയ ചിന്തകൾ ബില്ലിഗ്രഹാം കൊണ്ടുനടന്ന സന്ദർഭം. ഭരണചക്രം തിരിക്കാനല്ല, ഭരണാധികാരിയുടെ ആത്മീയ ഉപദേഷ്ടാവായിരിക്കാനാണ് ഭർത്താവിന്റെ വിളി എന്ന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്ന രൂത്ത് ശക്തമായ ഒരു നിലപാടെടുത്തു “നിങ്ങൾ മത്സരത്തിനിറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഭാര്യ പദത്തിൽ ഞാൻ ഉണ്ടാവില്ല. വിവാഹമോചനം നേടിയ ഒരാളെ അമേരിക്കൻ ജനതപ്രസിഡന്റായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് എളുപ്പമാകില്ല.” ബില്ലിഗ്രഹാം ആദിശയിൽ പിന്നെ ചിന്തിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല എന്ന് അധികം പേരും അറിയാത്ത രഹസ്യം. രൂത്ത് ഗ്രഹാം ഒരു വെറും സുവിശേഷകന്റെ ഭാര്യ ആയിരുന്നില്ല നോർത്ത് കരോലിനയിൽ ഗ്രഹാം കുടുംബം താമസിച്ചിരുന്ന ഭവനം രൂപകല്പന ചെയ്തതും പണിയിച്ചതും രൂത്തായിരുന്നു. ഭർത്താവിനോടൊപ്പം സുവിശേഷക്രൂസേഡുകളിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, മറ്റൊരാളുമായി ഭക്ഷണം

രൂത്ത് ഗ്രഹാം: ബില്ലിഗ്രഹാമിനു ചിന്നിലെ സ്ത്രീ

കഴിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, രൂത്ത് തന്റെ തനതായ ശൈലിയിൽ മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്നു. പ്രാരംഭനാളുകളിൽ പ്രശസ്തനായ ഒരു സുവിശേഷകന്റെ പത്നി എന്ന നിലയിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊപ്പം ഉയരാൻ തനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല എന്ന ചിന്ത അവരെ വേട്ടയാടിയിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു ലഭിച്ച നിരവധി കത്തുകളും വാക്കുകളിലൂടെയുള്ള പ്രതികരണങ്ങളും ആ ചിന്തയ്ക്ക് വിരാമം ഇടുകയും, താനും ദൈവികശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കാളിയായാണെന്ന ബോധ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു. രൂത്ത് ഗ്രഹാം സ്വയം അനുഗൃഹീതയായ ഒരു സുവിശേഷക ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷ കൂടുതലും മറഞ്ഞിരുന്ന ശുശ്രൂഷയായിരുന്നു. ക്രൂസേഡുകളിൽ അന്വേഷകരെ വ്യക്തിപരമായി ഉപദേശിക്കാൻ സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്ന രൂത്ത് അമേരിക്കയുടെ പ്രഥമ വനിതകളുടെ കൂടെ സുവിശേഷം പങ്കിടാൻ കിട്ടിയ അവസരങ്ങളും പാഴാക്കിയിരുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥരചനയും, കവിതാരചനയും രൂത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. സ്വയമായോ, മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കാളിത്തത്തിലോ 14 ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രൂത്ത് ഗ്രഹാം

മിന്റേതായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘ധൂർത്തപുത്രന്മാരും അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും’, ‘ചിരിക്കുന്ന തീനാളങ്ങളുടെ അരികിൽ’ തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ദൈവം തനിക്കു നൽകിയ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രശസ്തിയുടെ വെള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ നിന്നകറ്റി വളർത്തണം എന്ന് ആ മാതാവിന് നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. “പ്രശസ്തി ഒരു പ്രത്യേകതരം ക്രൂശാണ്” എന്ന് അവർ പറയുമായിരുന്നു! ദൈവവചനത്തിന്റെ തണലിലും ദൈവഭയത്തിലും മക്കൾ വളരണം എന്ന് നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്ന രുത്തിന് ആ ദൗത്യം എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. ഫ്രാങ്ക്ലിൻ ഗ്രഹാം കൗമാരപ്രായത്തിലേ അപഥസഞ്ചാരം തുടങ്ങി. ശിക്ഷണനടപടികളും കർക്കശതയും ഒന്നും ഫലിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാഷയും, ദൈവസന്നിധിയിൽ കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തുന്നതും ഫലപ്രദമാകും എന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. ദീർഘനാളുകൾ വേദനയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നെങ്കിലും ആ മകനും ധൂർത്തപുത്രനേപ്പോലെ ദൈവഭവനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവന്നതുകാണാൻ ആ അമ്മയ്ക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായി. തന്റെ മടങ്ങിവരവിന് ദൈവം കഴിഞ്ഞാൽ താൻ ഏറ്റവും കടവെട്ടിക്കുന്നത് അമ്മയോടാണെന്ന് ഫ്രാങ്ക്ലിൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദീർഘവർഷങ്ങളുടെ അനുഗൃഹീതദാമ്പത്യജീവിതത്തിനുശേഷം തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ആദ്യവർഷങ്ങൾ അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല എന്ന് അവർ പറയുമായിരുന്നു. പ്രെസ്ബിറ്റേറിയൻ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന രുത്ത് ബെൽ, ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ശുശ്രൂഷകനായ ബില്ലി ഗ്രഹാമിനെ വിവാഹം കഴിച്ചപ്പോൾ കുടുംബത്തിൽ ഭാര്യയുടെ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്തബോധ്യങ്ങളായിരുന്നു ഇരുവർക്കും. രസകരമായ ഒരു സംഭവം പറയാം. ഒരിക്കൽ സ്വയം

അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ്” തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നേരിയ ചിന്തകൾ ബില്ലി ഗ്രഹാം കൊണ്ടുനടന്ന സന്ദർഭം. ഭർത്താവിന്റെ വിളിയെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്ന രുത്ത് ശക്തമായ ഒരു നിലപാടെടുത്തു “നിങ്ങൾ മത്സരത്തിനിറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ ഭാര്യപദത്തിൽ ഞാൻ ഉണ്ടാവില്ല. വിവാഹമോചനം നേടിയ ഒരാളെ അമേരിക്കൻ ജനതപ്രസിഡന്റായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ലല്ലോ”

കാറോടിച്ച് രുത്ത് അബദ്ധത്തിൽ ബ്രേയ്ക്ക് ചെയ്യേണ്ടസമയം ആക്സിലറ്ററിൽ കാൽ അമർത്തിയതിനാൽ വണ്ടി വേലിക്കെട്ടു തകർത്ത് ഒരു മതിലിൽ ഇടിച്ചു നിന്നു. പരുക്ക് ഏൽക്കാതെ ഭാര്യരക്ഷപ്പെട്ടെന്ന് ഫോണിലൂടെ ദൂരെയായിരുന്ന ബില്ലി ഗ്രഹാം അറിഞ്ഞു. ഉടൻ തന്നെ രുത്തിന്റെ ഡ്രൈവിംഗ് ലൈസൻസ് അധികാരികളെ തിരിച്ചേല്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. രുത്തിന് ഇത് ഒട്ടും സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. സഹികെട്ട ബില്ലി പറഞ്ഞു: “ബെബിളിൽ ഒരിടത്തും സാറാ അബ്രഹാമിനോട് ഈ വിധത്തിൽ സംസാരിച്ചതായി ഞാൻ വായിച്ചിട്ടില്ല.” ഒരു നിമിഷത്തേ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുശേഷം രുത്ത് തിരിച്ചടിച്ചു: “അബ്രഹാം സാറായുടെ ഒട്ടകത്തെ കവർന്നെടുത്തതായി ഞാനും ഇതുവരെ വായിച്ചിട്ടില്ല!!” നർമ്മരസം തുളുമ്പുന്ന ഇത്തരം എത്രയോ സന്ദർഭങ്ങൾ ഇരുവർക്കും ഓർക്കാനുണ്ടാവും! 1980 ൽ, താൻ പിറന്നുവീണ ചൈനയിലെ കിംഗ്ചിയാങ് പട്ടണം സന്ദർശിക്കാൻ തന്റെ രണ്ട് സഹോദരിമാരോടും ഒരു സഹോദരനോടുമൊപ്പം അവർ പോകുകയുണ്ടായി. അതിന് ആറ് വർഷം മുമ്പ് പതിനഞ്ചടി ഉയരത്തിൽ

ജീവിക്കുന്നത് ആർക്കുവേണ്ടി പേജ് 10 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച

യടെ, നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കൊരു ഗ്രഹമായിത്തീരുമാൻ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഹിതം നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവൃത്തികമാക്കുമാൻ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ അടുത്ത പത്തുവർഷക്കാലം നിങ്ങളെ വിശ്വസ്തരായിക്കാണുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുമോ?

ഇപ്പോൾ മുതൽ വിശ്വസ്തരായിത്തീരുവാൻ നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നപക്ഷം ഇന്നുവരെയുള്ള ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ എത്രമാത്രം പരാജയപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും ശരി, നിത്യതയിൽ

നിന്നും താഴെവീണ് നട്ടെല്ലിന് ക്ഷതം ഏൽക്കാൻ ഇടയായി. ശാരീരികമായി ഇത് രുത്തിനെ വളരെ അസാധീനപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ബില്ലിഗ്രഹാമിനോടൊപ്പം പലതവണ ദീർഘയാത്രചെയ്യാനും മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളിൽ സജീവമായി ഇടപെടാനും ഒക്കെ ആ ഊർജ്ജസ്വലമായ മനസ്സ് തയ്യാറായിരുന്നു. ദൈവം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടേയും നിഴലിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നുള്ളത് തികച്ചും സത്യമാണെന്ന് രുത്ത് ബെൽഗ്രഹാമിന്റെ ജീവിതം തെളിയിക്കുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ നിഴലിൽ കഴിയാതെ സ്വന്തം നിലയിൽ നിൽക്കാൻ കഴിവും തന്റേടവും ഉള്ള ഒരു ഭാര്യ ‘അത്യുന്നതന്റെ നിഴൽ’ കണ്ടെത്തിയെങ്കിലേ രുത്തിനെപ്പോലെ ഒരു സമർപ്പണത്തിന് തയ്യാറാകൂ. ദൈവത്തെ അറിയുന്ന അഞ്ചു മക്കളേയും നിരവധി കൊച്ചു മക്കളേയും, ക്ഷീണിതനായ ഭർത്താവിനെയും വിട്ട് രുത്ത് മുമ്പേ കൂട്ടി തിരശ്ശീലയ്ക്കപ്പുറത്തേക്ക് കടന്നു പോയി.

ചൈനയിലും, യൂറോപ്പിലും ഒക്കെ പര്യടനം നടത്തി കാലപ്പഴക്കത്തിൽ കേടുവന്ന ദേവാലയങ്ങളും, പുനരുദ്ധാരണ

നിങ്ങൾക്കു പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ ഇടവരുകയില്ല. അതിനാൽ ജീവിതം ഗൗരവമായിട്ടെടുക്കുക. യേശു തന്റെ ഐഹികജീവിതകാലം നസറേത്തിൽ എങ്ങനെ ജീവിച്ചുവെന്നു ചിന്തിക്കുക. ആ മാതൃക പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക. “എന്റെ ഇഷ്ടം ത്യജിക്കുവാനും സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാനുമാണ് ഞാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചിട്ടുള്ളത്” എന്നു നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ പറയുക.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന കാര്യം ഗൗരവമായിട്ടെടുക്കുവാൻ പിശാചു നിങ്ങളെ അനുവദിക്കൂ ➡

ത്തിനായി വെച്ചുകെട്ടുകളോടുകൂടിയ പള്ളികളും ഒക്കെ കണ്ടപ്പോൾ സഭയെപ്പറ്റി രുത്ത് ഗ്രഹാം എഴുതിയ വരികൾ അവർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച വ്യക്തമാക്കുന്നവയാണ്. ആ വരികൾ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

“ഞാൻ കണ്ട വിവിധദേവാലയങ്ങളെപ്പോലെയാണോ ലോകം സഭയെ കാണുന്നത്? യുദ്ധങ്ങളാലും, കൊടുങ്കാറ്റുകളാലും, അന്തരീക്ഷമലിനീകരണത്താലുമൊക്കെ ഉലച്ചിരുട്ടി, കേടുകൾ സംഭവിച്ച് ക്ഷതോന്മുഖമായിരിക്കുകയാണ് സഭ. തന്റെ സ്വന്തം സഭയെ ദൈവം കേടുകൾ പാടുകൾ തീർത്ത്, ശുദ്ധീകരിച്ച്, വൃത്തിയാക്കി പുരുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവിടുന്ന് ആദിയിലേ അന്തവും അറിയുന്നു. അവിടുന്ന് നമ്മെ ക്രിസ്തുവിൽ പൂർണ്ണരായികാണുന്നു. നാം അവിടുത്തെപ്പോലെയാകുന്ന ദിവസം സമാഗതമാകുകയാണ്. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പുള്ള ഇടവേളയിൽ ലോകം യഥാർത്ഥസഭയ്ക്കുചുറ്റും ഉയർന്നിരിക്കുന്ന വെച്ചുകെട്ടുകൾ മാത്രമാണ് കാണുന്നത്.”

മെന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല, ഓ ധാരാളം സമയമുണ്ടല്ലോ എന്ന് അവൻ നിങ്ങളോടു പറയും. ആ വിധത്തിൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം വലിയൊരു ഭാരമാണെന്ന് അവൻ നിങ്ങളോടു പറയും. നിങ്ങൾ കുറെയൊക്കെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സന്തോഷമായി കഴിയുന്നതിനെ ദൈവം എതിർക്കുകയില്ല എന്ന് അവൻ വാദിക്കും. ഓ, സാരമില്ല, അതിനെപ്പറ്റി അത്ര ഭാരപ്പെടേണ്ട, പതുകെ മതി എന്നെല്ലാം അവൻ പറയും. എന്തിനാണെന്നറിയാമോ? അടുത്ത ഇരുപതു വർഷക്കാലം നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞശേഷം വളരെത്താമസിച്ച ഒരു വേളയിൽ നിങ്ങൾ ഉണർന്നു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവാനാകുവാനാണ് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പ്രിയപ്പെട്ട യുവാക്കളേ, സാത്താൻ നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കരുത്. ദൈവം നിങ്ങൾക്ക് ഒരൊറ്റ ജീവിതമേ നൽകിയിട്ടുള്ളൂ. ആ ജീവിതത്തിലെ സമയങ്ങൾ അതിവേഗം ഓടിമറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനെ നിങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയരുതേ.

ഇപ്രകാരം ശിക്ഷണമുള്ളവരായി പൂർണ്ണശ്രദ്ധയോടെ ജീവിക്കുവാൻ യാതൊരു താത്പര്യവുമില്ലാത്ത ധാരാളം വിശ്വാസികളെ, ജീവനുള്ള പുതിയ വഴിയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള വിശ്വാസികളെത്തന്നെ, നിങ്ങൾക്കു ചുറ്റും നിങ്ങൾ കണ്ടേക്കാം. അവരെ നിങ്ങൾ വിധിക്കേണ്ട. അവരെ നിന്ദിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ ഒരു പരീശനായിത്തീരുകയും വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുക. അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്ന ഒരു പരകാര്യതൽപരനായി നിങ്ങൾ തീരരുത്. അവരെപ്പറ്റി ഏറ്റവും നല്ലതു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോകുവാൻ അവരെ വിട്ടുകളയുക. എന്നാൽ അവരുടെ മാതൃക നിങ്ങൾ പിന്തുടരുക മാത്രം ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളാഗസ്റ്റ് 2007

ഇപ്പോൾ മുതൽ വിശ്വസ്തരായി തീരുവാൻ നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നപക്ഷം ഇന്നുവരെയുള്ള ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ എത്രമാത്രം പരാജയപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും ശരി, നിത്യതയിൽ നിങ്ങൾക്കു പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ ഇടവരുകയില്ല. അതിനാൽ ജീവിതം ഗൗരവമായിട്ടെടുക്കുക. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഇനിയുള്ളവർഷങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിശ്വസ്തരായിക്കാണുവാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയുമോ?

ഈ ജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ദൈവവിളിയുണ്ട്. ഈ ഭൂമിയിൽ മറ്റെന്തു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാലും ആ വിളി നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. ദൈവമുമ്പാകെ നിങ്ങൾ കണക്കുബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്ന ആ ന്യായവിധിദിവസത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും വീണ്ടും ചിന്തിക്കുക.

അതിനാൽ ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തുപോയ ഭീമാബദ്ധങ്ങൾ മറക്കുക. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഹൃദയം തകർന്നു വിലപിക്കുകയും ശേഷിച്ച കാലം പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക. ദൈവം നിങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഭൂതകാലപാപത്തെ മാച്ചുകളയുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ പരാജയങ്ങളോർത്തു നിരാശപ്പെടരുത്. ശേഷിച്ചകാലം നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞുതിരിയുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ. ദൈവസന്നിധിയിൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം പൊടിയിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു വിനീതനായിരിപ്പാൻ മനസ്സുവയ്ക്കുക.

നിങ്ങൾ ഒരു യഥാർത്ഥദൈവഭൃത്യനോ ദൈവഭൃത്യയോ ആയിത്തീരുമെന്നു തീരുമാനിക്കുക. ●

സീഡോനിലേക്കുള്ള പെരുവഴി

ജോസ് സി. മാത്യു

‘ബലം നിന്നിലുള്ള മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മനസ്സിൽ സീഡോനിലേക്കുള്ള പെരുവഴികൾ ഉണ്ട്’ (സങ്കീ.84:5).

മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ, രണ്ടു വഴികളിലേയ്ക്കുള്ള കവാടങ്ങൾ ഉണ്ട് - താൻ തന്നെ പരമാധികാരിയായിരിക്കുന്ന സ്വന്തസാമ്രാജ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിയും, ദൈവം ഭരണാധിപനായിരിക്കുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിയും. മനസ്സ് ഏതു വഴിക്കായി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, ആ വഴിയിലേക്കുള്ള ചിന്തകളാൽ ഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ഭരിക്കുന്ന ചിന്തകൾ, പ്രശസ്തി, നേട്ടങ്ങൾ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നിവയാണോ? സമൂഹത്തിലും, ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കിടയിലും, സഭയിലും ആദരവും അംഗീകാരവും നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള വസ്തുതകളാണോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നാശത്തിലേക്കുള്ള പെരുവഴികളാണുള്ളത്. സംശയമില്ല. ദൈവത്തിനായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടവർപോലും നാശത്തിലേക്കുള്ള വഴികൾക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ മനസ്സു നിറച്ചിരിക്കുകയാണ്! അത്യാഗ്രഹം, ദ്രവ്യാഗ്രഹം, ലൈംഗികമോഹങ്ങൾ, വിദ്വേഷം, സ്വാർത്ഥത, ഗർവ്വം, നാളെയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതികൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതീക്ഷകൾ എന്നിവയ്ക്ക് അവർ അധീനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ

എന്താണത്ഭുതം! ജഡത്തിന്റെ ചിന്തകൾ ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുമെന്നാഗസ്റ്റ് 2007

ന്നുവെന്നും അവ നിത്യമരണത്തിലേക്കു നയിക്കുമെന്നും ഉള്ള തിരുവെഴുത്തിന്റെ (റോമർ 8:6,7) നിർവ്വഹണം മാത്രമല്ലയോ ഇത്!!

സീഡോനിലേക്കുള്ള വഴികൾ മനസ്സിൽ നിറച്ചുനടക്കുന്ന ഭക്തന്മാർ എത്ര ചുരുക്കം! തങ്ങളുടെ ബലവും ആശ്രയവും ദൈവത്തിൽ മാത്രം കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ട്, യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളാൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മനസ്സു ഭരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ളതിലല്ല, ഉയരത്തിലുള്ളതിൽത്തന്നെ അവരുടെ മനസ്സു സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. യേശുവിലുള്ള ഉതിർന്നുപോകാത്ത സ്നേഹം, നന്മ, ദീർഘക്ഷമ, കരുണ, സ്വാർത്ഥരഹിതജീവിതം എന്നിവയെ നിരന്തരം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട്, ആ അനുഗൃഹീതജീവനാൽ നിറയപ്പെടുവാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം അവർ വാഞ്ചിക്കുന്നു.

അവർക്കു മറ്റു മനുഷ്യരോടു പരാതിയും പ്രശ്നങ്ങളുമില്ല; അവരുടെ അഭിലാഷങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഭൗതികവും, ഐഹികവുമല്ല. ഏകാഗ്രതയോടും, ജാഗ്രതയോടും നിത്യമായതിനെ അവർ അന്വേഷിക്കുന്നു; വിശ്വസ്തതയോടെ പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

രക്ഷിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹിതാ, നിനക്കു മുമ്പിൽ എത്രയും മഹനീയമായിരിക്കുന്ന ഒരു വിളിയിതാ! നിന്റെ ഹൃദയവും മനസ്സും മുഴുവൻ അതിനായി ഏല്പിക്കുമോ?

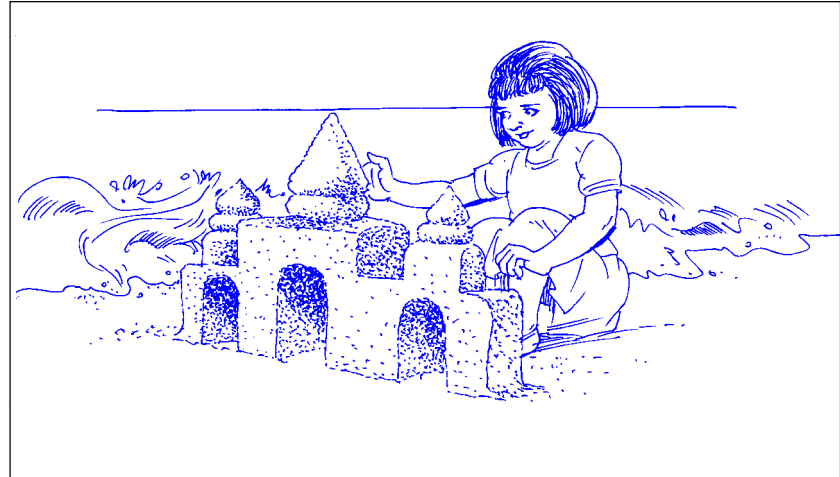
മണലിന്മേൽ വീടുപണിയുന്നവർ

ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വലിയ വീടു പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തവരോട് ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല, എന്നെവിട്ടുപോകുവിൻ എന്നാണ് കർത്താവ് പറയുന്നതെന്ന് നാം കണ്ടു. 1 കൊരിന്ത്യർ 8:3 ൽ “ഒരുവൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിലോ അവനെ ദൈവം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു” എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അവിടുത്തെ വചനം പ്രമാണിക്കും. അവൻ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനാണ്. ദൈവം അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വചനം പ്രമാണിക്കാത്തവൻ അഥവാ അനുസരണക്കേടിൽ ജീവിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം അവനെയും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതു നിശ്ചയം തന്നെ.

ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലുള്ള നാലു വാക്യങ്ങളിലാണ് (മത്തായി 7:24-27) രണ്ടു ഭവനങ്ങളുടെ സാദൃശ്യം നാം കാണുന്നത് - പാറമേലും മണലിന്മേലും പണിയപ്പെട്ട രണ്ടു ഭവനങ്ങൾ. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമെങ്കിലും ഏറിയ പങ്കാളുകളും തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വേദഭാഗമാണിത്. “കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു വരണമേ” എന്നു പറഞ്ഞ് കർത്താവിനെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഏവരും പാറമേൽ തങ്ങളുടെ ഭവനം പണിയുന്നവരാണ് എന്നതാണ് സാധാരണമായ ചിന്താഗതി. എന്നാൽ ഈ ഭാഗത്ത് കർത്താവ് അപ്രകാരമല്ല പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പിന്നെ എന്താണ്? 24-ാം ഓഗസ്റ്റ് 2007

വാക്യം നോക്കുക: “എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു.” അന്തരം വാക്യം 26: “എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു ചെയ്യാത്തവനൊക്കെയും മണലിന്മേൽ വീടുപണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു.” കേട്ടു ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്യാത്തവനും തമ്മിലാണ് ഇവിടുത്തെ താരതമ്യം. അഥവാ കർത്താവിന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നവനും അനുസരിക്കാത്തവനും തമ്മിലാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള ഭീമമായ അന്തരം സംഭവിക്കുന്നത്.

ഇടുക്കമുള്ള വാതിൽ, വഴി എന്നിവ ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ദുർഘടമായ മാർഗ്ഗമാണെന്നു നാം കണ്ടു. അതുപോലെ ഇവിടെ ജീവിതത്തിന്റെ പാറമേലുള്ളതും സുസ്ഥിരവുമായ അടിസ്ഥാനം അനുസരണമാണെന്നു നാം കാണുന്നു. ശിഷ്യത്വവും അനുസരണവും. സർവപ്രധാനമായ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ കർത്താവ് തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയ അന്ത്യകല്പനയിലും ഒരു മിച്ചം കൊണ്ടുവരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. മത്തായി 28:19,20 വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക: “ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചും കൊണ്ട് സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ” എന്നതാണ് ആ അന്ത്യ

കർത്താവു കല്പിച്ച സകല വചനങ്ങളും നാം അനുസരിക്കുന്നുണ്ടോ? അനുസരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഭവനം മണലിന്മേൽ പടുത്തുയർത്തിയതാണ്; ശോധനയുടെ സമയത്ത് അതിനു ഭീകരമായ പതനം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

കല്പന. കർത്താവ് നമ്മോട് കല്പിച്ചതൊക്കെയും നാം അനുസരിക്കണം. പ്രത്യേകിച്ച് മത്തായി 5,6,7 എന്നീ അധ്യായങ്ങളിൽ കല്പിച്ചവയെപ്പറ്റിയാണ് ‘എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ’ എന്ന് ഈ ഭാഗത്ത് കർത്താവു പറയുന്നത്. ഹൃദയവിശുദ്ധിയെപ്പറ്റി, വിനയത്തെപ്പറ്റി, ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, പരീശന്മാരുടേയും ശാസ്ത്രിമാരുടേയും നീതിയെ കവിയുന്ന നീതി പ്രാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, കപടഭക്തരായ ദൈവമുമ്പാകെ ജീവിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, സഹോദരനെവിധിക്കാതെ അന്യർ നമുക്കു ചെയ്യണമെന്നു നാമിക്കുന്നതുപോലെ നാം അവർക്കു ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം കർത്താവു കല്പിച്ച ഈ സകല വചനങ്ങളും നാം അനുസരിക്കുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതമാകുന്ന ഭവനം പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതാണ്. അത് ഈ കാലത്തിലും നിത്യതയിലും വീഴാതെ ഉറച്ചു നിൽക്കും. അനുസരി

ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ഭവനം മണലിന്മേൽ പടുത്തുയർത്തിയതാണ്; ശോധനയുടെ സമയത്ത് അതിനു ഭീകരമായ പതനം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

“എന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ കേട്ടു ചെയ്യുന്നവർ” - ഈ വാക്കുകൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം ദൈവവചനത്തോടു ഭിന്നഭിന്നവ്യക്തികൾക്കുള്ള പ്രതികരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. പലരും പല തരത്തിലാണു വചനം കേൾക്കുന്നതുതന്നെ. ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ കേൾപ്പാനുള്ള ചെവി ഇല്ലാത്തവരാണ്. അവർ കണ്ടിട്ടും കാണുന്നില്ല, കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റൊരു കൂട്ടർ കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. ഗ്രഹിക്കുക മാത്രമല്ല അതു ശരിയെന്നു അവർ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ അനുസരിക്കുക മാത്രം ചെയ്കയില്ല. ഇവർ മണലിന്മേൽ വീടു പണിത ബുദ്ധിഹീനരായ മനുഷ്യരാണ്. രണ്ടാമതൊരു കൂട്ടർ വചനം കേട്ട് ഗ്രഹിക്കും; അവർക്ക് അനുതാപമുണ്ടാ

ഉത്തമ കുടുംബം-7

കൈച്ചുണ്ടി

ദൈവം വസിക്കുന്ന ഭവനം

സാക് പുനൻ

വിവാഹിതർ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു സത്യം “കുടുംബം ദൈവം വസിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്” എന്നതാണ്. ദൈവം വസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ദൈവം യിസ്രായേൽ മക്കളെ ഈജിപ്തിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്ത് വഴിനടത്തി കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, തന്റെ ദാസ

വുകയും പാപബോധം നിമിത്തം അവർ കണ്ണുനീർ ചൊരിയുകയും ചെയ്തെന്നു വരാം. വികാരപരമായ ഒരു ഉത്തേജനവും ചലനവും അവർക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും താൽക്കാലികമായ ഈ വൈകാരികചലനങ്ങളല്ലാതെ അനുസരണത്തിലേക്കു വരുന്ന അനുഭവം ഇവർക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. മൂന്നാമതൊരു കുട്ടരകളെ, മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ടനുഭവങ്ങൾക്കു പുറമേ - അതായത് ബുദ്ധിപരമായ ഗ്രഹണം, വൈകാരികമായ പശ്ചാത്താപം എന്നിവയ്ക്കു പുറമേ - തങ്ങളുടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, ദൈവഹിതം ചെയ്യുവാനും അനുസരിക്കുവാനും തക്കവണ്ണം തങ്ങളുടെ ഇച്ഛയെ ദൈവത്തിനു വിധേയമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും ആഴത്തിലുള്ളതും സുസ്ഥിരവുമായ ഘടകം അവന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയാണ്. അതിനെ ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നതാണ് ഓഗസ്റ്റ് 2007

നായ മോശ മുഖാന്തരം ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു: “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വസിക്കേണ്ടതിന് എനിക്ക് ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുവിൻ”. അതേ, തന്റെ ജനത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ വിസിക്കുവാൻ ദൈവം വളരെയധികം ആഗ്രഹിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് തനിക്ക് ഒരു വാസസ്ഥലം (സമാഗമനകുടാരം)

യഥാർത്ഥമാനസാന്തരം. മത്തായി ഏഴാമധ്യായത്തിലുള്ള ഈ ഭാഗത്തിനു സമാന്തരമായി ലൂക്കോസ് 6:47, 48 വാക്യങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുക: “എന്റെ ഈ വചനം കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ...ആഴെക്കുഴിച്ച് പാറമേൽ അടിസ്ഥാനമിട്ടു വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ.” രണ്ടു വ്യത്യസ്തസ്ഥലങ്ങളിലല്ല, ഒരേ സ്ഥലത്തു തന്നെ വീടു പണിയുന്ന ആളുകളെയാണ് ഇവിടെ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഒരുവൻ ബുദ്ധിപരമായ ഗ്രഹണം, വികാരപരമായ അനുതാപം എന്നിങ്ങനെ ഉപരിതലത്തിലുള്ള മണലിന്മേലും മറ്റവൻ ആഴത്തിലുള്ള ഇച്ഛാശക്തിയുടെ കീഴടക്കം അഥവാ അനുസരണമാകുന്ന പാറമേലും വീടു പണിയുന്നു.

പ്രിയ സ്നേഹിതരേ, ഇതു നാം സ്വയം പരിശോധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. കർത്താവിനെ സമ്പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുന്ന ശിഷ്യത്വജീവിതത്തിലേക്ക് ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു. നാം ആ വിളി കേട്ട് അനുസരിക്കുമോ? ●

തയ്യാറാക്കുന്നതിന് കല്പിച്ചത്. ഈ പഴയനിയമകുടാരമാണ് പിന്നീട് ദേവാലയമായി മാറ്റപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ പുതിയഉടമ്പടിയുടെ കാലഘട്ടമായ ഇന്ന് കൈപ്പണിയായ ആലയങ്ങളിൽ ദൈവം വസിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലാണ് ദൈവം ഇപ്പോൾ വസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒരുവൻ ബോധപൂർവ്വം ദൈവത്തിനായി ഹൃദയം തുറന്നുകൊടുത്താൽ മാത്രമേ അവിടുന്ന് അവിടെ വസിക്കുന്നുള്ളൂ. അതേസമയം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്നതിന് നമ്മെക്കൊളം ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു!!

വിവാഹിതരായ ദമ്പതികളോടും ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത് “ഞാൻ വസിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ ഒരു വാസസ്ഥലം ഒരുക്കുവിൻ” എന്നാണ്. എല്ലാ ഭർത്താക്കന്മാരെയും കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തനിക്കു വസിക്കാൻ യോഗ്യമായ വാസസ്ഥലം അവരുടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകണം എന്നതാണ്.

1. ദൈവവചനപ്രകാരം പണിയുന്ന ഭവനത്തിൽ (കുടുംബത്തിൽ) ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സ് വസിക്കും.

വിശ്വാസികളായാലും അവിശ്വാസികളായാലും, വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഇനി തങ്ങൾക്കു വസിക്കുവാൻ ഒരു വീടുപണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്ന് എല്ലാവരും ആദ്യം ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവനാമം നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലൂടെ മഹിമപ്പെടാനാണു നാം ഒന്നാമതായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ ദൈവം വസിക്കുന്ന ഒരു ഭവനം കെട്ടിപ്പണിയുന്നതിനായിരിക്കും നാം മുൻഗണനകൊടുക്കുക.

ഉത്തമമായ ക്രിസ്തീയകുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ദൈവമില്ലാത്ത കുടുംബത്തിന് ചില വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ദൈവത്തിനു വാസസ്ഥലം ഒരുക്കാതെ തങ്ങൾക്കായി വീടുപണിയുന്നതാണ് ആ ഓഗസ്റ്റ് 2007

വിശ്വാസികളായാലും അവിശ്വാസികളായാലും, വിവാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഇനി തങ്ങൾക്കു വസിക്കുവാൻ ഒരു വീടുപണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇന്ന് എല്ലാവരും ആദ്യം ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവനാമം നമ്മുടെ കുടുംബത്തിലൂടെ മഹിമപ്പെടാനാണു നാം ഒന്നാമതായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ ദൈവം വസിക്കുന്ന ഒരു ഭവനം കെട്ടിപ്പണിയുന്നതിനായിരിക്കും നാം മുൻഗണനകൊടുക്കുക.

വ്യത്യാസം !! അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് കുഴപ്പങ്ങളും സമാധാനമില്ലായ്മയും അത്തരം കുടുംബങ്ങളിൽ കാണുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ പൊതുവേ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം സന്തോഷപ്രദമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഏകദേശം ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ കലഹമായി. ഇതിന് ഒരേ ഒരു കാരണമേയുള്ളൂ - “ഇവർ തങ്ങൾക്കായി വീട് പണിതു” എന്നാൽ നാം നിരന്തരം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി ദൈവവചനം ഉപദേശിക്കുന്നു. ദൈവവചനപ്രകാരമുള്ള ഇത്തരം ജീവിതം ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുമെന്നു മാത്രമല്ല, ആ കുടുംബത്തിൽ സമാധാനവും സന്തോഷവും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് “ഞാൻ വസിക്കുന്നതിന് ഒരു വാസസ്ഥലം നിങ്ങളുടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ പണിയുവിൻ” എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

യിസ്രായേൽ ജനത്തെ ദൈവം എന്ത് ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ഈജിപ്തിൽനിന്നു വിടുവിച്ചതെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്കറിയാം. അവരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതിന് അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ തേജസ്സ്

മായും വെളിയിലെ കാഴ്ചയ്ക്ക് ആകർഷകമല്ല. ഇതിനു വിപരീതമായി അനേകം വിശ്വാസികൾ പോലും പുറംകാഴ്ചയിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങനെയുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യയെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് വിലമതിക്കുന്നത്. “നിന്റെ ഭാര്യ കറുത്തവളാണ്...നാഗരികമായ ശൈലി ഉള്ളവൾ അല്ല” എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കേട്ട് ചില ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതർ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി എന്തുപറയുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതു തെറ്റല്ലേ? നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി ദൈവം എന്തു പറയുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനം. ദൈവം മാത്രമാണു നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെ ഹൃദയം കാണുന്നത് “മകനേ, ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ച ശരിയായ ജീവിത പങ്കാളിയെ നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നേ അവിടുന്നു പറയൂ. എന്തെന്നാൽ, അവളുടെ ഹൃദയത്തിലെ താഴ്മയും, സ്നേഹവും, നല്ല ഗുണങ്ങളും, സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്ത സ്വഭാവവും ദൈവം കാണുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്ന് അനേകർക്ക് മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണു പ്രധാനം. അവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ സാത്താൻ രാജാവായി വാഴുന്നു! സങ്കടകരമായ വസ്തുത അനേകർ തങ്ങളുടെ ഭവനം സാത്താനുവേണ്ടി പണിയുന്നതുകൊണ്ട്, അവിടെ കലഹവും, നിലവിളിയുമാണു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ കുഴപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കുടുംബങ്ങളുടെ മധ്യേ ഭവനത്തിൽ ദൈവത്തിന് ഒരു വാസസ്ഥലം പണിയുന്നതിന് വാഞ്ചെയുള്ള ചിലരെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഇന്ന് തെരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

4. സ്വാർത്ഥതയുടെ ‘മരണം’ സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് ഒരു ഓഗസ്റ്റ് 2007

അനേകർ തങ്ങളുടെ ഭവനം സാത്താനുവേണ്ടി പണിയുന്നതുകൊണ്ട്, അവിടെ കലഹവും, നിലവിളിയുമാണു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ കുഴപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കുടുംബങ്ങളുടെ മധ്യേ ഭവനത്തിൽ ദൈവത്തിന് ഒരു വാസസ്ഥലം പണിയുന്നതിന് വാഞ്ചെയുള്ള ചിലരെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ഇന്ന് തെരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വാസസ്ഥലം പണിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

പഴയനിയമകാലത്ത്, സമാഗമനകുടാരം നിർമ്മിച്ചതിനുശേഷം ഒരു മുഗത്തെ ബലിയർപ്പിച്ച് അതിന്റെ രക്തം കുടാരത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും തളിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നു. പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ കാലത്തു ഇതിനെന്താണ് സാംഗത്യം? നാം പണിയുന്ന ഭവനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ക്രൂശമരണത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ്. അത് ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കാം: മനുഷ്യരായ നമ്മിൽ ഒരു വലിയ സ്വേച്ഛ കുടികൊള്ളുന്നു. ഈ സ്വേച്ഛയാണ് ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ മധ്യേ കാണുന്ന എല്ലാ പോരാട്ടങ്ങൾക്കും കാരണം. ഭർത്താവിനു തന്റേതായ സ്വേച്ഛ ഉണ്ട്. ഭാര്യയ്ക്കും അങ്ങനെയെന്നു. ഇവർ രണ്ടുപേരും സമാർത്ഥത ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇവർ ഇരുവരും ഒന്നായി ചേർന്ന് പണിയപ്പെടുകയുള്ളൂ. ക്രൂശ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പാഠം തന്നെ ഒരാളോട് മറ്റൊരാൾ ക്ഷമിക്കണമെന്നതാണ്. നാം എല്ലാവരും തെറ്റു ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ

(ശേഷം പേജ് 42 ൽ)

ആഴം ആഴത്തെ വിളിക്കുന്നു

വാച്ച്മാൻ നി

നാല്പത്തിരണ്ടാം സകീർത്തനം ഏഴാം വാക്യത്തിൽ ‘ആഴം ആഴത്തെ വിളിക്കുന്നു’ (ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിൾ) എന്നു വായിക്കുന്നു. ആഴത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിളിക്കു മാത്രമേ ആഴത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു പ്രതികരണത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിലെ അഗാധതയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിനു മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ആഴമേറിയ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ എന്നു സാരം. ആഴമില്ലാത്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നു ഏറെ സഹായം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ജീവിതം ആഴത്തിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു വളരെ ചെറിയ സഹായം മാത്രമേ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഉപരിപ്ലവമായ എന്തും ഉപരിപ്ലവമായ ഫലമേ പുറപ്പെടുവിക്കൂ. ഉവ്വ്, നിങ്ങളുടെ കണ്ണീരും പുഞ്ചിരിയും കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അനുഭൂതിയെ ഉണർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. അവരുടെ ഉത്സാഹം ഒരു വോളം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ താല്ക്കാലികഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുവാനും സാധിച്ചെന്നുവരാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ആഴം കുറവായെങ്കിൽ മറ്റു ജീവിതങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ അഗാധതയെ സ്പർശിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. **ആഴത്തിലേക്കു പോകുന്ന വേരുകൾ**

യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞ വിയ്ക്കുന്ന വന്റെ ഉപമയിൽ പാറസ്ഥലത്ത് ഏറെ ഓഗസ്റ്റ് 2007

മണ്ണില്ലാത്തേടത്ത് വീണ വിത്തിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയാണു വായിക്കുന്നത്: മണ്ണിനു താഴെ ഇല്ലായ്കയാൽ അതു ക്ഷണത്തിൽ മുളച്ചു വന്നു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ ചൂടുതട്ടി വേരില്ലായ്ക കൊണ്ട് ഉണങ്ങിപ്പോയി. (മർക്കോസ് 4:5,6)

എന്താണ് വേര്? അതു മണ്ണിനടിയിലേക്കുള്ള വളർച്ചയാണ്. ഇലകളോ? അതു മണ്ണിനു മുകളിലുള്ള, കാണാവുന്ന, വളർച്ചയാണ്. വേർ രഹസ്യജീവിതമാണ്. ഇലകൾ പരസ്യമായ ജീവിതവും. പല ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും തകരാർ ഇതാണ്. അവർക്കു കാണാവുന്ന വലിയൊരു ജീവിതമുണ്ട്. രഹസ്യജീവിതമാകട്ടെ വളരെ കുറച്ചും. നിങ്ങൾ വളരെ വർഷങ്ങളായി ക്രിസ്ത്യാനിയാണ് അല്ലേ? എങ്കിൽ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം എത്രത്തോളം കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു? മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ എത്രയാണ്? നിങ്ങൾ പുറമെയുള്ള ജീവിതത്തിന് അപ്പുറത്തു നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രത്തോളം ഭാഗം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെ ആത്മികജീവിതം മുഴുവൻ കാണാവുന്നതാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വളർച്ച മുഴുവൻ പുറമേയുള്ളതാണ്. താഴോട്ട് നിങ്ങൾക്കു വളർച്ചയില്ല. വേരുകളും. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ അർത്ഥം പഠിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. സഹവർത്തിത്വത്തോടെ ജീവി

കേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്നും നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറുവശത്ത് കർത്താവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയിലെ ഓരോ അംഗത്തിനും എത്രയും വ്യക്തിപരമായ നിലയിലാണു അവിടുന്ന് ജീവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതിനെ ആ അളവിൽ നാം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രത്യേകസ്വഭാവം നഷ്ടപ്പെടുകയും അവിടുത്തേക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തുറന്നുകാട്ടിയാൽ അതു വാടിപ്പോകും.

യേശുക്രിസ്തു ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. “നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു. മലമേൽ ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ പാടില്ല. വിളക്കുകത്തിച്ചു പറയിൻകീഴല്ല തണ്ടിന്മേലത്രെ വെയ്ക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അതു വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തന്നെ മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.” (മത്താ. 5:14-16). അതേസമയം അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെയും പറഞ്ഞു “മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിനു നിങ്ങളുടെ നീതിയെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ....നിയോ ഭിക്ഷകൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഭിക്ഷ ഹഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിനു വലക്കെ ചെയ്യുന്നത് എന്ത് എന്ന് ഇടക്കെ അറിയരുത്..... നീയോ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു വാതിൽ അടച്ചു ഹഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക. ഹഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവും നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.” (മത്താ. 6:1-6).

ക്രിസ്ത്യാനിയാണെങ്കിൽ ഒരു വശത്തു നിങ്ങൾ പരസ്യമായി രംഗത്തു വരേണ്ടതുണ്ട്. മറുവശത്ത് ചില ക്രിസ്തീയ ഗുണങ്ങൾ നിങ്ങൾ പൊതുജനദൃഷ്ടി ഓഗസ്റ്റ് 2007

വേർ ഹഹസ്യജീവിതമാണ്. ഇലകൾ പരസ്യമായ ജീവിതവും. പല ക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും തകരാർ ഇതാണ്. അവർക്കു കാണാവുന്ന വലിയൊരു ജീവിതമുണ്ട്. ഹഹസ്യജീവിതമാകട്ടെ വളരെ കുറച്ചും. നിങ്ങൾ വളരെ വർഷങ്ങളായി ക്രിസ്ത്യാനിയാണ് അല്ലേ? എങ്കിൽ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ജീവിതം എത്രത്തോളം കാഴ്ചയിൽനിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു?

യിൽ നിന്നു മറച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ നന്മകളെല്ലാം പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ആഴം കുറവാണ്. പരീക്ഷയുടെയും ശോധനയുടേയും നാളുകളിൽ വേരില്ലാത്തതിനാൽ അവനു നിലനില്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും. വളരെ വർഷങ്ങളായി ദൈവമക്കളായിരിക്കുന്നവർ ഏതളവു വരെ തങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടണം എന്നു കാണിച്ചുതരുവാൻ ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കണം. ദൈവത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരുകളുള്ളവരായിരിപ്പാൻ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാനും നാം യാചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആഴമേറിയ അനുഭവങ്ങൾ

കൊരിന്ത്യർക്ക് എഴുതുവോൾ പൗലോസ് പറയുന്നു “പ്രശംസിക്കുന്നതിനാൽ പ്രയോജനമില്ല എങ്കിലും അത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു” (2 കൊരി. 12:1). അനുഭവങ്ങളിൽ പുകഴുന്നതു തനിക്കു ‘പ്രയോജനമല്ല’ന്നാണു പൗലോസിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്. പക്ഷേ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയോജനത്തിനായി ‘ദർശനങ്ങളേയും വെളിപ്പാടുകളേ’ യും കുറിച്ചു പറയുവാൻ പൗലോസ് ഇവിടെ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മിൽ പലർക്കും ദർശനങ്ങളോ വെളിപ്പാടുകളോ ചെറിയ തോതിൽ ഉണ്ടാ

■ 30

യാൽപോലും അത് എല്ലാവരും അറിയുന്നു എന്നതു കഷ്ടമല്ലേ? ഇവിടെ പൗലോസ് സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. പക്ഷേ അവയെ പരാമർശിക്കുമ്പോഴും താൻ എല്ലാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. പൗലോസ് ഇങ്ങനെയാണു പറയുന്നത് ‘ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നു. അവൻ പതിനാലു സംവത്സരം മുമ്പേ മൂന്നാം സ്വർഗത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ടു. (ശരീരത്തോടെയോ, ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല)’. പൗലോസ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ താൻ തന്നെയാണ്. മൂന്നാം സ്വർഗത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ട അനുഭവം ഉണ്ടായതു പതിനാലു സംവത്സരം മുമ്പും. പൗലോസിന്റെ ആത്മീകആഴം നോക്കുക! പതിനാലു സംവത്സരം പൗലോസ് തന്റെ അനുഭവം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. ദൈവസഭ അതെപ്പറ്റി ഒന്നും മനസ്സിലാക്കിയില്ല. സഹഅപ്പോസ്തലന്മാർക്ക് ഒരു സൂചനയും ലഭിച്ചില്ല. തീർച്ചയായും പൗലോസിന്റെ വേരുകൾ വളരെ ആഴത്തിലേക്കു പോയിരുന്നു!

ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞിരിക്കാം “പൗലോസ്, പതിനാലു സംവത്സരം മുമ്പുണ്ടായ ആ അനുഭവം മുഴുവൻ ഞങ്ങളോടു പറയൂ. അതു പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രയോജനമാണ്” പക്ഷേ തന്നെക്കുറിച്ചും തന്റെ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ചും എത്രയോ അവ്യക്തമായാണു പൗലോസ് വിവരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക “ആ മനുഷ്യൻ പൗലോസിനോളം എടുക്കപ്പെട്ടു. ശരീരത്തോടെയോ ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. ദൈവം അറിയുന്നു. മനുഷ്യനു ഉച്ചിരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും പറഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വാക്കുകളെ അവൻ കേട്ടു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.” പൗലോസിനു ഓഗസ്റ്റ് 2007

ക്രിസ്ത്യാനിയാണെങ്കിൽ ഒരു വശത്തു നിങ്ങൾ പരസ്യമായി രംഗത്തു വരേണ്ടതുണ്ട്. മറുവശത്ത് ചില ക്രിസ്തീയ ഗുണങ്ങൾ നിങ്ങൾ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തന്റെ നന്മകളെല്ലാം പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ആഴം കുറവാണ്. പരീക്ഷയുടെയും ശോധനയുടെയും നാളുകളിൽ വേരില്ലാത്തതിനാൽ അവനു നിലനില്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും.

ണ്ടായ യഥാർത്ഥഅനുഭവം ഇന്നുവരെയും പൂർണ്ണമായി അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സഹോദരീസഹോദരന്മാരേ, ആഴത്തിലുള്ള വേരുകൾ എത്രയും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. നിങ്ങൾ പൗലോസിന്റേതുപോലെയുള്ള ശുശ്രൂഷ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? എങ്കിൽ പൗലോസിന്റേതുപോലുള്ള ‘വേരുകൾ’ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകണം. നിങ്ങൾക്കു പൗലോസിന്റെ പരസ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ വേണോ? എങ്കിൽ പൗലോസിന്റെ ആന്തരികജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കണം. പൗലോസിൽ വെളിപ്പെട്ട ശക്തിയാണോ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹഹസ്യഅനുഭവങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ഒരു ആത്മീകഅനുഭവവും സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതാണ് ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ തകരാറ്. തങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു ചെറിയ അനുഭവം കൈവന്നാൽ അതു വിദേശങ്ങളിലും പരസ്യപ്പെടുത്തിയാലേ അവർക്കു തൃപ്തിയാകൂ. പ്രശസ്തിയുടെ വെള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ അവർക്കു ജീവിക്കണം. അതുകൊണ്ട് അവർ എല്ലാം കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്നു! കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ വേരോടിയാൽ ജീവിതത്തിലേക്കു ദൈവം നമ്മെ നടത്തട്ടെ. (തുടരും)

■ 31

സീയോൻ മലമുകളിലേക്ക്....

ബി. സന്ദീപ്

“പിന്നെ സീയോൻമലയിൽ കുഞ്ഞാടും നെറ്റിയിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ നാമവും പിതാവിന്റെ നാമവും എഴുതിയിരിക്കുന്ന നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരും നിൽക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു”. (വെളി. 14:1)

യേശു കർത്താവ് രണ്ടാമത് വരുന്ന നേരം സീയോൻ മലമുകളിൽ അവിടുത്തോടു ഏറ്റവും അടുത്തുചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ശിഷ്യന്മാർ — ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഈ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചാണ് അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ വചനഭാഗത്ത് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഈ വചനത്തെ വേദശാസ്ത്രപരമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്നു ഭിന്നമായി പ്രായോഗിക ക്രിസ്തീയജീവിതത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

വെളിപ്പാട് 7:1-8-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന 144,000-ൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തരാണിവർ; കാരണം ആ കൂട്ടം യിസ്രായേൽ ജനതകളിൽ നിന്ന് മാത്രമായിരുന്നു. വെളിപ്പാട് 7:9 മുതൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “എണ്ണിത്തീർക്കാനാവാത്ത വലിയൊരു ജനസമൂഹം” വുമല്ല ഇക്കൂട്ടർ; കാരണം ഇവർ എണ്ണിത്തീർക്കാവുന്ന, പ്രതീകാത്മകമായ ചെറിയൊരു സംഖ്യ മാത്രമാണ്. പിന്നെ ആരാണ് ഇവർ?

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെന്നേക്കും യേശുവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തായിരിക്കുവാൻ ഓഗസ്റ്റ് 2007

തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അനുഗൃഹീതരാണിവർ! സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എല്ലാ ദൈവമക്കൾക്കും യേശുവിനോട് ഒരേ അടുപ്പമായിരിക്കില്ല ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഇന്ന് കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തായിരിക്കുന്നവരാണ് നിത്യത മുഴുവനും അവിടുത്തോട് ഏറ്റവും ചേർന്ന് വസിക്കാൻ പോകുന്നത്! അതെങ്ങനെയാണ് കുറച്ചുപേർ മാത്രം കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും അടുക്കുകയും സീയോൻ മലമുകളിൽ വരെ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തത്?

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തെ ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സീയോൻ മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ നിന്നും ഏറ്റവും മുകളിൽ വരെയുള്ള ഒരു കുത്തനെയുള്ള കയറ്റത്തോട് ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: “ദൈവം ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്നെ വിളിച്ച സ്വർഗ്ഗീയവിളിയുടെ (upward call = ഉന്നതവിളിയുടെ) വിരുതിനായി ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ഞാൻ ഓടുന്നു” (ഫിലി. 3:14).

പിതാവായ ദൈവം പൗലോസിനെ മാത്രമല്ല, നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും ഒരു ഉന്നതമായ, അതായത് ഉയരത്തിലേക്കുള്ള വിളിയാലാണ് വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. എബ്രായർ 3:1-ൽ “സ്വർഗ്ഗീയ വിളിക്ക് ഓഹരിക്കാരായ വിശുദ്ധ സഹോദരരേ” എന്നാണ് നമ്മെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്!

അതേ, സീയോൻ മലയുടെ കൊടുമുടിയിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ പ്രിയ കർത്താവ് ഇപ്പോഴും എന്നെയും നിങ്ങളെയും സ്വർഗ്ഗീയമായ ഔന്നത്യങ്ങളിലേക്ക്, അതായത് തന്നോട് കൂടുതൽ അടുത്ത ബന്ധത്തിലേക്കു കയറി വരുവാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്....

വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിച്ച സമയത്താണ് നാം ആദ്യമായി ആ വിളി കേട്ടത്. അങ്ങനെ നാം സീയോൻ മലയുടെ താഴ്വാരത്തു നിന്ന് മുകളിലേക്ക് കയറാൻ തുടങ്ങി. നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ നേരിട്ട ഓരോരോ കൊച്ചുകൊച്ചു തീരുമാനങ്ങളുടെ മുൻപിൽ യേശു നമ്മെ ആത്മീയമായ ചെറിയ ചെറിയ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് വിളിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നോ? അവിടുത്തെ വിളിയുടെ മൃദുസ്വരത്തോട് നാം എങ്ങനെയാണ് പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്? ആ പ്രതികരണങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ഉയരത്തിലാണ് സീയോൻ മലയിൽ നാം ഇപ്പോൾ വന്നുചേർന്ന് നിൽക്കുന്നത്!!

യേശുവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ ചെലവഴിച്ച നിമിഷങ്ങളിലെല്ലാം നാം ഈ സീയോൻമലമുകളിലേക്ക് കയറുകയായിരുന്നു. നാം കർത്താവിനെ വേദനിപ്പിച്ച് പിന്മാറിപ്പോയ നിമിഷങ്ങളിലെല്ലാം നാം അറിയാതെ തന്നെ ഈ മല ഇറങ്ങുകയായിരുന്നു. നമ്മിൽ പലരുടെയും ആത്മീയനിലവാരം വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷവും ഒരേ നിലയിൽ തുടരുന്നതിന്റെ കാരണവും ആവർത്തിച്ചുള്ള ഈ കയറ്റവും ഇറക്കവും തന്നെല്ലേ?

കർത്താവ് രണ്ടാമത് വരുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ ജീവിതത്തിൽ നാം ഈ ‘ഉന്നത’ വിളിയോട് ഓഗസ്റ്റ് 2007

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എല്ലാ ദൈവമക്കൾക്കും യേശുവിനോട് ഒരേ അടുപ്പമായിരിക്കില്ല ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പോകുന്നത്. ഇന്ന് കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തായിരിക്കുന്നവരാണ് നിത്യത മുഴുവനും അവിടുത്തോട് ഏറ്റവും ചേർന്ന് വസിക്കാൻ പോകുന്നത്! അതെങ്ങനെയാണ് കുറച്ചുപേർ മാത്രം കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും അടുക്കുകയും സീയോൻമലമുകളിൽ വരെ എത്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തത്?

എത്രമാത്രം വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രതികരിച്ചു എന്നതിന് അനുസരിച്ചായിരിക്കും സീയോൻ മലയിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനം!!! അപ്പോൾ 144,000 പേർ മാത്രമേ മലയുടെ ഏറ്റവും മുകളിൽ കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും ചേർന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം, അവർ മാത്രമേ സീയോൻ മലയുടെ ഏറ്റവും മുകളിൽ വരെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയുള്ളൂ! നാമും ആ കൂട്ടത്തിൽ കാണുമോ?...

ചില ദൈവമക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതാവസാനം സീയോൻ മലയുടെ 30% ഉയരത്തിൽ മാത്രമേ എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം, അവരുടെ ഭൂവാസത്തിൽ അവർ ആ തോതിലുള്ള വിശ്വസ്തതയേ ദൈവത്തോട് പുലർത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മറ്റു ചിലർ മലയുടെ 60% വരെയും എത്തിയിരിക്കും. അതും അവരുടെ വിശ്വസ്തതയുടെ അളവുകോലാണ്! എന്നാൽ 100% യേശു കർത്താവിനോട് പ്രതിബദ്ധതയോടെ ജീവിച്ചവർ (144,000 എന്ന പ്രതീകാത്മകമായ ആ ചെറിയ സംഖ്യ) മാത്രമാണ് ജയാളികളായി സീയോൻ

മലമുകളിൽ തങ്ങളുടെ ആത്മമണവാളനോട് ഏറ്റവും പറ്റിച്ചേർന്നു നിൽക്കുന്നത്! കർത്താവ് പറഞ്ഞ വിതയ്ക്കുന്നവന്റെ ഉപമയിൽ, നൂറും അറുപതും മുപ്പതും മേനി വിളവ് നൽകുന്നതിന്റെയും പൊരുൾ മറ്റൊന്നല്ല. അത് നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിനു മുൻപാകെ കൊയ്യുന്ന പ്രതിഫലത്തിന്റെ അളവാണ്.

സീയോൻ മലമുകളിൽ ജയാളികളായി നിൽക്കാൻ പോകുന്നവർക്ക് മാത്രമേ പൗലോസിനെപ്പോലെ ജീവിതാവസാനം ‘ഓട്ടം തികച്ചു’ എന്ന് പറയാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ (2തിമൊ. 4:8). താൻ ഓട്ടത്തിന്റെ 30%-മോ 60%-മോ തികച്ചുവെന്നല്ല; മറിച്ച് 100%-വും തീർത്ത് കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തെത്തിയെന്നാണ്, finishing point ൽ എത്തിയെന്നാണ് പൗലോസ് തന്റെ അവസാനത്തെ ലേഖനമായ ‘2 തിമൊഥെയോസി’ൽ പറയുന്നത്. അതിനർത്ഥം പൗലോസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഈ ജയാളികളുടെയൊന്നും ജീവിതത്തിൽ ഒരു വീഴ്ചയോ പാളിച്ചയോ പറ്റിയിട്ടില്ല എന്നാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. ഒരു തെറ്റും പറ്റാതെ ഈ ഭൂതലത്തിൽ നടന്നത് കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മാത്രമായിരുന്നു. ബാക്കി എല്ലാവർക്കും വീഴ്ചകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഓരോരുത്തരും ആ വീഴ്ചകളെ എങ്ങനെ നേരിടുന്നു എന്നുള്ളതാണ് പ്രസക്തമായ കാര്യം. അവിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ ആ വീഴ്ചകൾ ഒരിക്കലും മാച്ച്ച്ചു കളയപ്പെടാതെ അവശേഷിക്കുന്നു. ദൈവമക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ അനുതപിച്ച് ഏറ്റുപറഞ്ഞുപേക്ഷിച്ച ഓഗസ്റ്റ് 2007

പാപങ്ങളെല്ലാം യേശുവിന്റെ തിരുരക്തത്താൽ കഴുകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ജയാളികളുടെ ജീവിതത്തിന് എന്താണ് പ്രത്യേകത? നല്ല നിലത്ത് വീണ വിത്ത് വിളവ് നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് യേശുകർത്താവ് ഇങ്ങനെയാണ് വിശദീകരിക്കുന്നത്: “നല്ല മണ്ണിലെ വിത്താകട്ടെ, സത്യസന്ധവും നല്ലതുമായ ഹൃദയത്തോടെ (honest and good heart— NASB) വചനം കേൾക്കുന്നു; അതു സംഗ്രഹിച്ചു വയ്ക്കുന്നു; സഹിഷ്ണുതയോടെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു” (ലൂക്കൊസ് 8:15). അതേ, നൂറു മേനി വിളവു നൽകുന്ന ജയാളികൾക്ക് പ്രാഥമികമായും ഒരു ‘സത്യസന്ധമായ’ ഹൃദയമാണ് ഉള്ളത്. അതായത്, ദൈവമുൻപാകെയും മനുഷ്യരുടെ മുൻപാകെയും തങ്ങളുടെ കുറവുകളെക്കുറിച്ചും വീഴ്ചകളെക്കുറിച്ചും അവർ തികച്ചും സത്യസന്ധരാണ്; മറിച്ച് തങ്ങളെത്തന്നെ വ്യഥാ ന്യായീകരിക്കുന്നവരല്ല. “അവരുടെ വായിൽ വ്യാജം (ഭോഷ്ക്) ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവർ കളങ്കമില്ലാത്തവർ തന്നെ” എന്നാണല്ലോ 144,000 പേരെക്കുറിച്ച് വെളിപ്പാട് 14:5-ൽ നാം വായിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമതായി, അവർക്ക് ഒരു ‘നല്ല’ ഹൃദയമാണ് ഉള്ളത്; അതായത്, കർത്താവിന്റെ വചനത്തിന്റെ ഉന്നത നിലവാരങ്ങളെല്ലാം അവിടുത്തേക്ക് തങ്ങളിൽ പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയും എന്ന വിശ്വാസമുള്ള ഒരു നല്ല ഹൃദയം ഉള്ളവർ. മൂന്നാമതായി, അവർ കേൾക്കുന്ന വചനം ‘സംഗ്രഹിച്ചു വയ്ക്കുന്നു’; അതായത് വചനം ധ്യാനിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും, ഇടയ്ക്ക് വീണു

പോയാൽപ്പോലും എഴുന്നേറ്റ് വീണ്ടും ആ വചനത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാലാമതായി, അവർ സഹിഷ്ണുതയുള്ളവരാണ്; അതായത്, എത്ര പ്രാവശ്യം വീണുപോയാലും അവർ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടാതെ, വീണ്ടും വീണ്ടും കർത്താവിലേക്ക് വേഗം ഓടിച്ചെല്ലുകയും മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷമായ ഫലം കായ്ക്കുവോളം അവർ യേശുവിങ്കലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണതയിലേക്ക്, അവർ എപ്പോഴും ആയുന്നു (എബ്രായർ 6:1, 2). തങ്ങളുടെ പ്രിയ കർത്താവ് നിർമ്മലനായിരിക്കുന്ന അളവിനോളം തങ്ങളെത്തന്നെ നിർമ്മലീകരിക്കാൻ ഉത്സാഹമുള്ളവരാണവർ! (1 യോഹ. 3:3).

തങ്ങൾക്ക് ദൈവം തന്ന വെളിച്ചത്തിനനുസരിച്ച്, അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായും പ്രാണനാഥനായ കർത്താവിന് നിരന്തരം നൽകുന്നു. അതിന്റെ ഫലമോ, ദൈവം അവരെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിരന്തരം നിറയ്ക്കുന്നു! അങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ പരാജയങ്ങളെ ജയങ്ങൾ കൊണ്ട് തിരുത്തിയെഴുതുന്നു! (യോവേൽ 2:25). ഇപ്രകാരം അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതം കൊണ്ട് 100 മേനി ഫലം കർത്താവിനായി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു!

ആ 144,000 പേരെക്കുറിച്ചു നാം ഏറ്റവും ഹൃദയസ്पर्ശിയായിട്ട് വായിക്കുന്നത് “കുഞ്ഞാട് പോകുന്നേടത്തെല്ലാം അവർ അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കുന്നു” എന്നാണ് (വെളി. 14:4). മറിച്ച്, അവർ പോയിടത്തെല്ലാം അവർ കുഞ്ഞാടിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു

പോയി എന്നല്ല നാം വായിക്കുന്നത്. ദൈവമക്കളായ നാം പലപ്പോഴും അങ്ങനെ ചെയ്യാനാണ് ശ്രമിക്കാറുള്ളത്. നമ്മുടേതായ കാര്യപരിപാടിക്ക് കർത്താവും സമ്മതം മുളിപ്പിട്ടു തരണമെന്നാണ് പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നിലപാട്. എന്നാൽ ജയാളികളോ, കർത്താവിനെ എല്ലാ കാര്യത്തിനും മുൻപേ പോകുവാൻ അനുവദിക്കും. എന്നിട്ട് അവിടുന്ന് നയിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് (ആത്മാവിൽ പ്രേരണ ലഭിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച്) അവർ പിൻപേ നടന്നുചെല്ലും.

അതേ, ഈ അനുഗൃഹീതരായ കുട്ടർ ഇന്നും നിത്യതയിലും ‘പുതിയ പാട്ട്’ പാടുന്നവരാണ് (വെളി. 14:2,3)— മറ്റാർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം യേശുവുമായുള്ള സ്വകാര്യമായ, വ്യക്തിപരമായുള്ള നിർമ്മലസ്നേഹത്തിന്റെ സ്തോത്രസംഗീതമാണത്!! അവർ ആത്മീയ വ്യഭിചാരമാകുന്ന ലോകസ്നേഹത്തിന്റെ കറ പൂരളാതെ തങ്ങളുടെ വിവാഹവസ്ത്രം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (വെളി. 14:4; യാക്കോബ് 4:4; വെളി. 16:15).

ഈ ചെറിയ കൂട്ടം ഭൂമിയിൽ നിന്നും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും വിലയ്ക്ക് വാങ്ങപ്പെട്ടവരാണെന്നും നാം വെളിപ്പാട് 14:3,4-ൽ വായിക്കുന്നു; വേറൊരു തരത്തിൽ പുറത്താൽ, അവർ ദൈവനാദിന ജീവിതത്തിലെ ഭൗതിക കാര്യങ്ങളോടുള്ള ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും (attachment) മനുഷ്യരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രരാണ്. ദൈവത്തിന് ആദ്യഫലങ്ങളാകുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർ ഓരോരോ ചെറിയകാര്യത്തിലും

(ശേഷം പേജ് 41 ൽ)

ആ പാദമുദ്രകളിൽ പദമുനി...

ചാൾസ് എം. ഷെൽഡൺ
മൊഴിമാറ്റം:ബോബി ചെറിയാൻ

വായിച്ചു തുടങ്ങുംമുമ്പ്.....

റെയ്മണ്ട് ഒന്നാം സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകനാണ് ഹെൻട്രി മാക്സ്വെൽ. ഞായറാഴ്ച, 'യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക' എന്ന പ്രസംഗത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇരുന്നപ്പോൾ തൊഴിലന്വേഷിച്ച് നടന്ന ഒരാൾ പ്രസംഗപീഠത്തിലേക്ക് കയറിവന്നു. 'നിങ്ങൾ പ്രായോഗികതലത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യം സഭാജനങ്ങളോട് അയാൾ ഉന്നയിച്ചു. എന്നാൽ സംസാരം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഹൃദയഘാതമുലം അയാൾ മരിച്ചു. പിറ്റേ ആഴ്ച റവ.ഹെൻട്രി മാക്സ്വെൽ തന്റെ സഭാജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ആഹ്വാനം നൽകി-അടുത്ത ഒരു വർഷത്തേക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് 'യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു' എന്നു ചോദിച്ചശേഷം മാത്രമേ ഏതു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാവൂ എന്ന പ്രതിജ്ഞ എടുക്കുക. സഭയിലെ ഒരു സംഘം വിശ്വാസികൾ അങ്ങനെ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. നഗരത്തിലെ ഡെയ്ലി ന്യൂസ് പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപർ നോർമൻ ആകുട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ച് പത്രത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അത് ഓഫീസിൽ ചില കോളിളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുതന്നെ പോയി. പ്രതിജ്ഞ എടുത്തവരിൽ ഒരാളായ അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സ് തന്റെ കമ്പനി ചില നികുതിവെട്ടിപ്പുകൾ നടത്തുന്നതായി യാദൃച്ഛികമായി മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം അത് അധികാരികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. പക്ഷേ പവേഴ്സിന് അതിനൊരു വില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു-അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടു. സഭയിലെ ഗായികയായ റേച്ചലും ധനികയുവതിയായ വെർജീനിയായും പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത മറ്റുരണ്ടുപേരാണ്. ഇതിനിടെ റേച്ചലിന് ഒരു സാമിതദ്വന്ദ്യൻ ജോലി ലഭിച്ചു. പക്ഷേ പ്രതിജ്ഞമൂലം അത് അവൾ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. പകരം ടൗണിൽ അയോലോക സംഘങ്ങൾ വിഹരിക്കുന്ന ചത്വരത്തിൽ നടക്കുന്ന സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ പാടാൻ തുടങ്ങി. വെർജീനിയായും ഈ യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതു അവളുടെ കൂട്ടുകാരികളായ ധനിക പെൺകുട്ടികൾക്കു കൗതുകമായി. അവരും ഒരു ദിവസം അവളോടൊപ്പം ചത്വരത്തിലേക്കു പോയി. തുടർന്നുവായിക്കുക....

11

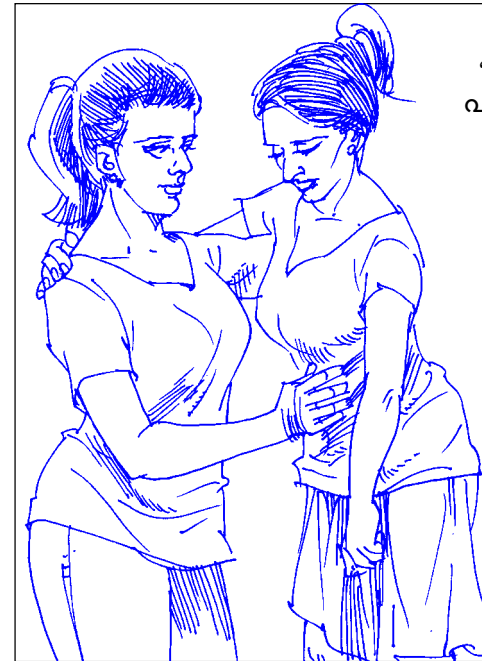
സമാധാനമല്ല, ഭിന്നത വരുത്തുവാനത്രേ ഞാൻ വന്നത്. ഒരു വ്യക്തിയെ തന്റെ പിതാവിനോടും മകളെ അമ്മോടും മരുമകളെ അമ്മാവിയമ്മയോടും ഇങ്ങനെ ഒരു കുടുംബക്കാർ തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചിരിക്കും. മനുഷ്യന് തന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ തന്നെ ശത്രുക്കളാകും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പ്രിയമക്കൾ എന്നപോലെ ക്രിസ്തു നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിൻ.....
ഓഗസ്റ്റ് 2007

"നമുക്കൊരു പൊലീസുകാരനെയെങ്കിലും കൂടെക്കൂട്ടേണ്ട?" പെൺകുട്ടികളിലൊരുവൾ ഭയത്തിൽനിന്നാണെങ്കിലും ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾക്കറിയാമോ അവിടം അത്ര സുരക്ഷിതമല്ല." "അവിടെ യാതൊരു അപകടവുമില്ല" വെർജീനിയ പറഞ്ഞു. "റോളിനും മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു കേട്ടല്ലോ. നേരാനോ?" അതേ പെൺകുട്ടി വലിയ ജിജ്ഞാസയോടെ ചോദിച്ചു. "നേരൂതന്നെ" വെർജീനിയ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു. "ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത് അവൻ ക്ലബുകൾ തോറും നടന്നു തന്റെ പഴയ സുഹൃത്തുക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു അവരെ തിരികുകയായിരിക്കും ഇപ്പോളെന്നാണ്. അതത്ര വലിയ തമാശയാണെന്നാണ് ആലോചിച്ചേ!" അതേ പെൺകുട്ടി തന്നെ പറഞ്ഞു. വെർജീനിയ മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. വണ്ടി ചത്വരത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ മറ്റു പെൺകുട്ടികളൊക്കെത്തന്നെ നിശ്ശബ്ദരും സൗമ്യരായിരുന്നു. ഭയം അവരുടെ ഞരമ്പുകളിൽ പടർന്നിറങ്ങുകയായിരുന്നു. വെർജീനിയയ്ക്കു പരിചിതമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ശബ്ദങ്ങളും മണവും മൊക്കെ ഈ പരിഷ്ക്കാരി പെൺകുട്ടികൾക്കു ഭയാനകമായി. അവർ ചത്വരം കാണാനെത്തിയതായിരുന്നെങ്കിലും അവർ ചത്വരത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായി മാറി. അത് അവരിൽ കൂടുതൽ ഭയവും വികർഷണവും ഉളവാക്കി. "നമുക്കു തിരികെപ്പോകാം. എനിക്കു കണ്ടതു മതിയായി." വെർജീനിയയ്ക്കു സമീപമിരുന്ന പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞു. ഈ സമയം അവർ കുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു മദ്യശാലയ്ക്കും ചുറ്റാട്ടുകേന്ദ്രത്തിനും മുന്നിലൂടെ കടന്നുപോകയായിരുന്നു. റോഡ് ഇടുങ്ങിയതും നടപ്പാതകൾ തിരക്കേറിയതും ആയിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ആ മദ്യശാലയിൽ നിന്നും ഒരു പെൺകുട്ടി പുറത്തേക്കുവന്നു. അവളുടെ കാലുകൾ കുഴയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പാട്ടിന്റെ ഒരുവരി അവളിൽ നിന്നും വികൃതമായി പുറത്തേക്കു വന്നു. "ഒരു പ്രതിവാദവുമില്ലാതെ നാഥാ എന്നെത്തന്നെ ഉള്ളതുപോലെ" "ഓ, അത് എന്റെ സമീപം വന്നു മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ച പെൺകുട്ടിയല്ലേ!" വെർജീനിയ ആത്മഗതം ചെയ്തു. "നിർത്തൂ" അതൊരു ആജ്ഞയായിരുന്നു. വണ്ടിക്കാരൻ വേഗം നിർത്തി. വെർജീനിയ വേഗം ഇറങ്ങിപ്പോയി ആ പെൺകുട്ടിയുടെ കരം ഗ്രഹിച്ചു. "ലോറീൻ" വെർജീനിയ വിളിച്ചു. ആ പെൺകുട്ടി അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കി ഒരു നിമിഷം. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഭയം ഏറി വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വണ്ടിയിലിരുന്ന പെൺകുട്ടികൾ അത്ഭുതസ്തബ്ധരായിരുന്നു. മദ്യശാലയുടെ മുമ്പാകെ വന്നു രണ്ടു കൈകളും അരക്കെട്ടിലു നീയങ്ങനെ നിന്നുപോയി. ചത്വരം ജനാലകളിലൂടെയും നടപ്പാതയിൽ നിന്നുമൊക്കെ ഈ അത്ഭുതം നോക്കിക്കാണുകയായിരുന്നു. "നിങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊള്ളുക. എന്നെ കാത്തുനിൽക്കണ്ട." വെർജീനിയ പെൺകുട്ടികളോടു പറഞ്ഞു. "ഞാൻ എന്റെ സ്നേഹിതയോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കാൻ പോവുകയാണ്." "സ്നേഹിത" എന്ന പ്രയോഗം പെൺകുട്ടികളെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. "എന്തെങ്കിലും സഹായം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നില്ക്കാം." പെൺകുട്ടികൾ പറഞ്ഞു. "വേണ്ട നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു തരത്തിലും സഹായമാവില്ല." വെർജീനിയയെ വിട്ടിട്ട് വണ്ടി നീങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ആ പെൺകുട്ടി വെർജീനിയയുടെ കൈയിൽ നിന്നും കുതിരിമാ

റുവാൻ ശ്രമിച്ചു. “എന്നെ വിടു. തൊട്ടുപോകരുതെന്നെ. എന്നെ നരകത്തിലേക്കു വിട്ടേക്കുക. ഞാൻ അവിടുത്തേതാണ്. പിശാ ചെന്നെ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. അതാ അവൻ” അവൾ മദ്യശാലക്കാരന്റെ നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടിപ്പറഞ്ഞു. അവിടെ നിന്ന ആളുകൾ അതുകേട്ടു ചിരിച്ചു. വെർജീനിയ അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ അവളുടെ കഴുത്തിലൂടെ കൈയിട്ടു. “വരു ലോറീൻ, എന്റെ കൂടെ വരു. നീ നരകത്തിന്റെ വകയല്ല. നീ യേശുവിന്റെ വകയാണ്. അവിടുന്ന് നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നിന്നെ രക്ഷിക്കും. വരിക.” പെട്ടെന്ന് ആ പെൺകുട്ടി പൊട്ടിക്കരയാൻ തുടങ്ങി. വെർജീനിയയുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച അവളെ ഒരു പകുതി സുബോധത്തിൽ മാത്രമേ എത്തിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. “വരിക. നമുക്ക് മി.ഗ്രേയുടെ താമസസ്ഥലത്തേക്കു പോകാം.” അവൾ ലോറീനെ മുറുകെപ്പിടിച്ച് കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. മുഖെ കുതറിമാറാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ലോറീൻ വെർജീനിയയെ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചതാരത്തിനു നടുവിലൂടെ സുവിശേഷകന്റെ താമസസ്ഥലത്തേക്കു നടന്നു. ആ കാഴ്ച ചതാരത്തിന് അവിസ്മരണീയമായ ഒരു അനുഭവമായിരുന്നു. റോമണ്ടിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ പരിഷ്കൃതവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പെൺകുട്ടി ഏറ്റവും ഹീനയായ, മദ്യലഹരിയിൽ ആടിയാടിപ്പോകുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയെ സ്നേഹിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്യുന്ന ആ കാഴ്ച. നിത്യവും ലോറീൻ കുടിച്ച് ലക്കില്ലാതെ ആടിയും വീണുമൊക്കെ പോകുന്നത് ചതാരത്തിന് ചിരിയുണർത്തുന്ന ഒരു കോമാളിക്കാഴ്ചയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഓഗസ്റ്റ് 2007

കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു ചതാരത്തെത്തന്നെ സുബോധത്തിലേക്ക് എത്തിനോക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഗ്രേയുടെ താമസസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹവും പത്നിയും അവിടെയില്ലെന്നും ആറുമണിയോടെ മാത്രമേ തിരികെയെത്തുകയെന്നും വാതിൽതുറന്ന സ്ത്രീ പറഞ്ഞു. മറ്റു പദ്ധതികളൊന്നും മനസ്സിൽ കാണാതിരുന്നതിനാൽ വെർജീനിയ ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചു നിന്നു. ലോറീനെ ഈ അവസ്ഥയിൽ മറ്റേവിടെ ആക്കും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൾക്കറിയില്ലായിരുന്നു. മദ്യപരമ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചികിത്സിക്കുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ റോമണ്ടിലുണ്ടെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത്തരം സ്ഥലങ്ങളൊന്നും വെർജീനിയയുടെ പരിചയത്തിലും അറിവിലും ഇല്ലായിരുന്നു. ലോറീൻ നിലക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ പടിക്കെട്ടിൽ താണിരുന്നു. തന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ മുഖമമർത്തി കുനിഞ്ഞിരുന്നു. “യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ ലോറീനെ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു?” വെർജീനിയ ചിന്തിച്ചു. നിശ്ചയമായും തന്റെ വീട്ടിൽ തന്നോടൊപ്പം ചേർത്തുകൊള്ളുമായിരുന്നു. ഞാൻ എന്തുകൊണ്ട് ആ വഴിക്ക് ചിന്തിക്കുന്നില്ല? അശരണയും മദ്യപയും ആയ ഈ കുട്ടിയെ എന്തു കൊണ്ട് എന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിക്കൂടാ? വെർജീനിയ ലോറീന്റെ കൈയ്ക്കുപിടിച്ചു. “വരു ലോറീൻ, നമുക്ക് എന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകാം. നമുക്ക് റോഡിൽ ചെന്ന് ബസ് കയറിപ്പോകാം” വെർജീനിയ പറഞ്ഞു. ബസിൽ കയറുമ്പോൾ അവരെ സശ്രദ്ധം വീക്ഷിക്കുന്ന കണ്ണുകളെക്കുറിച്ച് വെർജീനിയയ്ക്കു നല്ല ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിലുപരി

“വരു ലോറീൻ, എന്റെ കൂടെ വരു. നീ നരകത്തിന്റെ വകയല്ല. നീ യേശുവിന്റെ വകയാണ്. അവിടുന്ന് നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് നിന്നെ രക്ഷിക്കും. വരിക.”

വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ വലിയമ്മ മദാം പേജീനെ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു അവൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പേജ് മദാമ്മ ലൈബ്രറിയിലായിരുന്നു. വെർജീനിയ വരുന്ന ശബ്ദം കേട്ട അവർ ഹാളിലേക്കു വന്നു. “വലിയമ്മേ, ഞാൻ ചതാരത്തിലെ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതയെക്കൂടി വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. അവൾക്കു നല്ല സുഖമില്ല. കിടക്കാനൊരു വീടുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ കുറച്ചു സമയത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു.” “നീ എന്താ പറഞ്ഞത്? നിന്റെ സ്നേഹിതയെന്നോ?” മദാം രണ്ടുപേരെയും മാറിമാറി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു. “അതേ, ഞാൻ അങ്ങനെതന്നെയാണു പറഞ്ഞത്.” മി.ഗ്രേയുടെ പ്രസംഗത്തിലെ ‘ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും സ്നേഹിതൻ’ എന്ന പ്രയോഗം അവൾ ആ സമയം ഓർക്കുകയായിരു

ന്നു. “ഈ പെണ്ണ് ആരാണെന്നു നിനക്കറിയാമോ?” “എനിക്കറിയാം. അവളെ സമൂഹം പുറംതള്ളിയതാണ്. മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ അവൾ മദ്യപിച്ചിട്ടു മുണ്ട്. പക്ഷേ അവളും ദൈവമകളാണ്. അവൾ മാനസാന്തരത്തിലും പശ്ചാത്താപത്തിലും മുഴുകാലിൽ നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനുശേഷം നരകത്തിന്റെ കരങ്ങൾ തന്റെ പിടിയിലൊതുക്കാൻ അവളുടെ നേരെ നീളുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ഈ അപകടത്തിൽനിന്നും അവളെ രക്ഷിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുമെന്നു ഞാൻ കണ്ടെത്തി. വലിയമ്മേ, നാമൊക്കെ നമ്മെ ക്രിസ്തുാനികൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യജീവിക്ക് ഒരു വീടില്ല. യാതനയുടെയും നിത്യമായ നാശത്തിന്റെയും മുഖ

ത്തേക്കു കൂപ്പുകുത്തുകയാണവൾ. നമുക്ക് ആവശ്യത്തിലധികമുണ്ട്. ഞാൻ അവളെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഞാനവൾക്ക് അഭയം നൽകുകയാണ്.” പേജ് മദാം കോപം കൊണ്ടു ജലിക്കുകയും വെർജീനിയയുടെ കൈകളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചു രുക്ഷമായി നോക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ തന്റെ സമൂഹത്തിൽ പെരുമാറേണ്ട രീതിക്കു തികച്ചും വിരുദ്ധമാണിത്. തെരുവിലെ തെണ്ടികളോടുള്ള ചങ്ങാത്തം സമൂഹത്തിന് എങ്ങനെ വച്ചു പൊറുപ്പിക്കാൻ കഴിയും? വെർജീനിയയുടെ പെരുമാറ്റം കൂടുംബത്തിന്റെ അന്തസ്സിനെ വിമർശനമുന്നയിൽ നിർത്താൻ പോന്നതും നിലനില്പുതന്നെ അപകടത്തിലാക്കുന്നതുമാണ്. മദാം പേജിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സഭയെക്കാളും മറ്റൊന്നിനെക്കാളും വലുത് സമൂഹമായിരുന്നു. ഭയപ്പെടുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു ശക്തിയായി അവർ അതിനെ കണ്ടു. അതിന്റെ അംഗീകാരം സമ്പത്തു നഷ്ടപ്പെടുമ്പോലെ ഭയപ്പെടേണ്ട ഒന്നായിട്ടാണ് അവൾ കരുതിയത്. അവർ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ തന്നെ വെർജീനിയയ്ക്കെതിരെ നിലയുറപ്പിച്ചു. വെർജീനിയ ലോറീനെ ഒരു കൈകൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശാന്തമായി പേജിന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു തറപ്പിച്ചു നോക്കിത്തന്നെ നിന്നു. “നിനക്കിതു പറ്റില്ല വെർജീനിയ. നിനക്കു വേണമെങ്കിൽ അവളെ ഏതെങ്കിലും അഭയകേന്ദ്രത്തിലയക്കാം. അതിന്റെ ചെലവും മുഴുവൻ നമുക്കു വഹിക്കണം ചെയ്യാം. പക്ഷേ അവൾക്കിവിടെ അഭയം കൊടുക്കുന്നതു നമ്മുടെ അന്തസ്സിനു ചേർന്നതല്ല. “വലിയമ്മേ, നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതൊന്നും ചെയ്തു അലോസരപ്പെടുത്താൻ എനിയ്ക്കു താത്പര്യമില്ല. പക്ഷേ ഇന്നു രാത്രി ലോറീനെ ഇവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു തീരു. എന്നു ഓഗസ്റ്റ് 2007

മാത്രമല്ല, ആവശ്യമെങ്കിൽ തുടർന്നും അതു ചെയ്യേണ്ടിവരും.” “എങ്കിൽ ഭവിഷ്യത്തുകളെ നീ തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുക. ഇത്തരം ചെറുകളൊടൊത്ത് എനിക്കു താമസിക്കാൻ കഴിയില്ല.” മദാമിന്റെ സകല നിയന്ത്രണവും വിട്ടു. അടുത്ത വാക്കു പറയുന്നതിൽനിന്നും വെർജീനിയ അവരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു തടയുകയായിരുന്നു. “വലിയമ്മേ, ഈ വീട് എന്റേതാണ്. നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം തുടരുന്നേടത്തോളം നിങ്ങളുടേതുമാണ്. എന്നാൽ എന്റെ വീട്ടിൽ യേശു എങ്ങനെ ആയിരിക്കുമോ അങ്ങനെ ആയിരിക്കാൻ എനിക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. സമൂഹം കൊണ്ടുവരുന്ന ആക്ഷേപവും വിമർശനവും സഹിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. സമൂഹം എനിക്കു ദൈവമല്ല. ഈ പാവപ്പെട്ട ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചു സമൂഹം കല്പിക്കുന്ന വിധിക്ക് ഞാൻ മൂല്യം കല്പിക്കുന്നില്ല.” “അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാനിവിടെ താമസിക്കുന്നില്ല.” മദാം പേജ് പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഹാളിന്റെ മറുഭാഗത്തേക്കു നടന്നു പോയി. പെട്ടെന്നു തിരികെ വന്ന് തന്റെ വികാരം മുഴുവനും വെർജീനിയയ്ക്കു മുമ്പിൽ കൂടത്തിട്ടു. “കൂടിച്ചു ലക്കുകെട്ടു നടക്കുന്ന ഒരു തെരുവു പെണ്ണിനു വേണ്ടി നിന്റെ വലിയമ്മയെ ഇറക്കിവിട്ടു എന്നു നിനക്കു എന്നും അഭിമാനിക്കാം.” വെർജീനിയയുടെ മറുപടിയിൽക്കു കാത്തുനില്ക്കാതെ അവർ മുകളിലത്തെ നിലയിലേക്കു പടി കയറിപ്പോയി. വെർജീനിയ ഒരു പരിചാരികയെ വിളിച്ച് ലോറീന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ആക്കി. ലോറിനാകട്ടെ വേഗം പരിക്ഷീണമായ അവസ്ഥയിലേക്കു കൂഴഞ്ഞു വീണു. ഹാളിലെ രംഗം അവളെ ഭയപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ട് അവൾ വെർജീനിയയുടെ കയ്യിൽ കൂടുതൽ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. അതു വെർജീനിയയുടെ കൈയിൽ തിണർപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കി.

സിയോൻ മലമുകളിലേക്ക്... പേജ് 35 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയ്ക്ക് വേഗം കീഴടങ്ങുന്നവരുമാണ്. എന്നാൽ ഇക്കൂട്ടരാരും ഒരു ദിവസം കൊണ്ടല്ല സിയോൻ മലമുകളിലെത്തിയത്. ആദ്യം വീണും എഴുന്നേറ്റും വീണ്ടും വീണും എഴുന്നേറ്റും, പിന്നീട് വീഴാതവണ്ണം യേശുവിൻ കരങ്ങളാൽ താങ്ങപ്പെട്ടുമാണ് (യൂദാ 24) അവർ ഓരോരുത്തരും മലമുകളിലെത്തിയത്. വാത്സല്യനിധിയായ യേശുനാഥൻ, യോഹന്നാനോട് പറഞ്ഞതു പോലെ, ഇന്ന് നമ്മോട് ഓരോരുത്തരോടും സിയോൻ മലയുടെ മുകളിൽ നിന്നും വിളിച്ചുപറയുന്നത് മറ്റൊന്നല്ല, “ഇവിടെക്കയറി വരിക” എന്നാണ് (വെളി.4:1). അതേ, തന്നോട് ഒരു പടി കൂടി അടുത്തുവരുവാൻ... ഈ ഭൂമിയിലെ കാര്യങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി ഉയരത്തിൽ നിന്ന് തന്റെ വീക്ഷണകോണിലൂടെ (perspective) നോക്കിക്കാണുവാൻ അവിടുന്ന് സ്നേഹാർദ്രമായ കണ്ണുകളോടെ നമ്മെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്..... ഒരു വിമാനയാത്രികന്റെ കണ്ണിൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ ആകർഷണങ്ങൾ ചെറുതായിച്ചെറുതായി കാണുന്നതു

പോലെ, സിയോൻ മലയുടെ ഉയരത്തിലേക്ക് കയറുമ്പോൾ നമ്മുടെ കണ്ണിലും ഈ ലോകലാവണ്യങ്ങൾ നിസ്സാരമായിക്കാണും — ഇതാണ് കർത്താവിന് നമ്മോട് പറയുവാനുള്ളത്.... ദാവീദിനൊപ്പം നമുക്കും കർത്താവിനോട് നിലവിളിക്കാം: “എന്റെ ഹൃദയം ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്ത് നിന്ന് വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും; എന്നെ ഉന്നതമായ പാറയിലേക്ക് നടത്തണമേ” (സങ്കീ. 61:2). അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ദാഹവും വിശ്വാസവും മാനിക്കുന്ന യേശുകർത്താവ് നമ്മെ തീർച്ചയായും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തും; ദിവസേനയുള്ള ചെറുതും വലുതുമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ ആത്മീയ ഉയരങ്ങളിലേക്ക് പടിപടിയായി പിടിച്ചുകയറുവാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും! അങ്ങനെയെങ്കിൽ നാമും ഒരു നാൾ സിയോൻ മലയിൽ കൂത്താടിനോടൊപ്പം 144,000 പേരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കാണപ്പെടും! ഹല്ലേലൂയ്യ!!

വലിയമ്മ വിട്ടുപോകുമോ എന്നു വെർജീനിയയ്ക്കു വ്യക്തമായിരുന്നില്ല. അവർക്കു സ്വന്തം നിലനില്പിനുള്ള ആരോഗ്യവും കഴിവും ധാരാളം സമ്പത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. തെക്കൻ നാട്ടിൽ അവരുടെ സഹോദരങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നു. വർഷത്തിലൊരിക്കൽ അവർ ദിവസങ്ങളോളം അവരോടൊപ്പം ചെലവഴിക്കുക പതിവായിരുന്നു. വെർജീനിയയ്ക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് ആകുലതകളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നടന്ന സംഭാഷണം ഓഗസ്റ്റ് 2007

വേദനാജനകമായിരുന്നു. തന്റെ നില പാടിൽ അവൾക്കു ദുഃഖമൊന്നും തോന്നിയില്ല. ‘യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു?’ ആ ചോദ്യത്തിനുമുമ്പിൽ താൻ ചെയ്തതൊക്കെ ശരിയായിരുന്നു എന്ന് അവൾക്കു ബോദ്ധ്യമായിരുന്നു. അഥവാ വല്ല തെറ്റും സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അതു വിവേചനത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടായിരുന്നു; ഹൃദയത്തിൽ നിന്നല്ലായിരുന്നു. (തുടരും)

ദൈവം വസിക്കുന്ന ഭവനം പേജ് 28 ൽ നിന്ന് തുടർച്ച

അതെല്ലാം യേശു ക്ഷമിക്കുന്നല്ലോ. അതുപോലെ ഒരാളോട് മറ്റൊരാൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതാണ് രക്തത്തിന്റെ അടയാളം.

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ ക്രൂശിന്റെ ചിന്തയാണ് യേശുവിന്റെ മനസ്സിനെ എപ്പോഴും നിറച്ചിരുന്നത്. അതേ, അവിടുന്ന് സ്വന്തഹിതം ഒരിക്കലും അന്വേഷിച്ചില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മ മാത്രം എപ്പോഴും അന്വേഷിച്ചു.

ഇന്ന് ലോകത്തിൽ ജനങ്ങൾ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ യഥാർത്ഥസ്നേഹം അറിയാത്തവരാണ്. കാരണം, ഇവരുടെ ഉള്ളിൽ സ്വന്തഹിതം അന്വേഷിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥത കുടികൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വന്തഹിതം അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരുവൻ സ്നേഹം കാണിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അത് യഥാർത്ഥസ്നേഹമല്ല, മറിച്ച് ദുർമോഹമാണ് (Not love but lust). മോഹം എന്നത് ലൈംഗിക മോഹം മാത്രമല്ല, അത് മോഹത്തിന്റെ ഒരു വശം മാത്രമാണ്. ഭാര്യഭർത്തൃബന്ധത്തിൽ അവർ സ്വാർത്ഥം അന്വേഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദുർമോഹമെന്നു പറയാം.

ഇന്ന് സ്നേഹമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ദുർമോഹമാണ് ഈ ലോകത്തെ മുഴുവനും ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഒരാൾ

ളോട് എനിക്ക് സ്നേഹം ഉണ്ടെന്ന് ഒരു വൻ/ഒരുവൾ പറയുമ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ മോഹം ഉണ്ടെന്നാണ് പറയേണ്ടത്. ഇങ്ങനെ തനിക്കായി ഒരു നേട്ടം അന്വേഷിക്കുന്ന 'മോഹ'ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന വിവാഹത്തിൽ കൃഷ്ടങ്ങളായിരിക്കും ബാക്കി നിൽക്കുക. അതേ, "രക്തത്തിന്റെ അടയാളം" അവിടെയില്ല. അതായത് സ്വാർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്ന സ്വയം അവിടെ മരിക്കുന്നില്ല. ഒരുവൻ സ്വന്തഹിതം അന്വേഷിക്കുന്നതിനു മരിച്ചാൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥമായ ദൈവസ്നേഹം അവനിൽ വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ.

അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തനേട്ടം ഒരിക്കലും അന്വേഷിക്കാതെ, മറ്റേയാളുടെ നന്മ എപ്പോഴും അന്വേഷിക്കുക. വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നതിനു നമുക്കാർക്കും പ്രയാസമില്ല. എന്നാൽ ഈ നിലയിൽ ഒരാൾ പോലും അവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ വിവാഹിതരായപ്പോൾ ഉള്ള "നല്ല തുടക്കം" മാത്രം പോരാ. അവസാനം വരെയും ഈ യഥാർത്ഥസ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നതിന് സ്വന്തഹിതത്തിനു മരിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ല. (തുടരും)

Just a minute

'Rest in the Lord and wait patiently for Him'
(Psal. 37:7)

Pheba P.Cleetus, Kochi

ധാർമ്മികാധിപതനത്തിനു കാരണം 'വിഡ്ഢിപ്പെട്ടി'

ക്രിസ്തീയനെറ്റ് ഡോട്ട് കോം എന്ന പ്രസ്തമായ ക്രിസ്തീയ പോർട്ടൽ നടത്തിയ പഠനം സമകാലികസമൂഹത്തിലെ ധാർമികച്യുതിയുടെ പ്രധാന കാരണങ്ങളിലൊന്ന് ടെലിവിഷന്റെയും ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും ദുരുപയോഗമാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. 'സമൂഹത്തിലെ മുല്യച്യുതിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഘടകമെന്ത്? എന്ന ചോദ്യത്തോടെ ആളുകളുടെ പ്രതികരണം ആരാഞ്ഞ പോർട്ടലിന് ലഭിച്ച മറുപടികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഇന്റർനെറ്റിലെയും ടി.വിയിലെയും ലൈംഗികാതിപ്രസരത്തെയും അധിമവാസനകളെ വളർത്തുന്ന പ്രോഗ്രാമുകളെയാണ് കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത്. "നമ്മൾ ടെലിവിഷനിൽ കാണുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങളും കേൾക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഏറെസ്വാധീനിക്കുന്നു" അവർ പറയുന്നു. ദൈവവചനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയാണു ധാർമികാധിപതനത്തിനു കാരണമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചിലർ, ഇന്നു ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികൾ ധാർമികമായ തീരുമാനം എടുക്കുന്നതു തങ്ങളുടെ ബൈബിളിനെ ആധാരമാക്കിയല്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നിലമാണ് മുല്യച്യുതിയിലേക്കു നയിക്കുന്നതെന്നു മറ്റു ചിലർ പ്രതികരിച്ചു. വേറെ ചിലർ ഭൗതികതയെയാണു കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത്.

ബർമയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വിലക്കും നിയന്ത്രണവും

സിക്കിം: ബർമയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ സർക്കാർ നിയന്ത്രണം. ഇനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സർക്കാർ അനുമതിയോടെ മാത്രമേ ഒത്തുചേരൂ

വാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ക്രിസ്തീയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലും സർക്കാർ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തി. ക്രിസ്തീയപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ നിർത്തിവെച്ചില്ലെങ്കിൽ 12 വർഷത്തെ തടവാണു ശിക്ഷ. ബൈബിളുകൾ ബർമയിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിന് നേരത്തേ തന്നെ നിയന്ത്രണമുണ്ട്. ഒരു വർഷം 2000 ബൈബിൾ മാത്രമേ ആകെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യാനാവൂ. ഈ പരിമതി മറികടക്കുന്നതിനായി മറ്റു ക്രിസ്തീയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചായിരുന്നു സുവിശേഷീകരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇതിനാണ് ഇപ്പോൾ

സർക്കാർ വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ബുദ്ധമതമാണു ബർമയിലെ ഔദ്യോഗികമതം.

അധ്യാപികമാർക്കു തടവു ശിക്ഷയിൽ ഇളവ്

ജക്കാർത്ത: മുസ്ലിം കുട്ടികളെ സഭാസ്കൂൾ പഠിപ്പിച്ചതിന് ഇന്തോനേഷ്യൻ കോടതി മൂന്നുവർഷത്തെ തടവിനു ശിക്ഷിച്ചിരുന്ന അധ്യാപികമാരെ വിട്ടയച്ചു. രാജ്യാന്തരമനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷനുകളുടെ സമ്മർദ്ദഫലമായാണ്, രണ്ടു വർഷം ഇതിനകം തടവുശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞ സഭാസ്കൂൾ അധ്യാപികമാരെ ഇപ്പോൾ കോടതി മോചിപ്പിച്ചത്. മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്മതത്തോടെയാണു കുട്ടികളെ സഭാസ്കൂളിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ ഈ വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കാതെയാണു കോടതി നേരത്തെ ഇവർക്കു തടവു വിധിച്ചത്.

അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷം

“എത്ര സുവിശേഷങ്ങളുണ്ട്? മൊത്തം അഞ്ച് സുവിശേഷങ്ങളാണ്-മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ്, യോഹന്നാൻ പിന്നെ ‘നീയും’”. പ്രശസ്ത സുവിശേഷകൻ ജിപ്സി സ്മിത്തിന്റെ വാക്കുകൾ.

“ചിലർ വായിക്കുന്ന ഏക സുവിശേഷം ‘നീ’ ആണ്. നിന്റെ മക്കൾ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ വായിക്കാൻ പഠിക്കും മുൻപേ ‘നിന്റെ’ സുവിശേഷം വായിക്കാൻ തുടങ്ങും. നിന്റെ മാതൃക പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്” ബിപ്ലിഗ്രഹാം ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു.

പ്രസംഗകരും സണ്ടേസ്കൂൾ അധ്യാപകരും ബൈബിളിലെ നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്നു പഠിപ്പിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളും ലോകവും അഞ്ചാമത്തെ സുവിശേഷത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കും.